

HALKIN KURTULUŞU

9

29 MART 1976/250 KRŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Bütün Siyasi Tutuklu ve Mahkumlara Hürriyet! Hapishanelerde İşkence, Falaka ve Hücre Cezasına Son!

ZİNDANLAR BOŞALSIN

MC iktidarının halkımız üzerindeki baskı ve zulmü her geçen gün yoğunlaşıyor, devrimcilere, yurtseverlere ve demokratlara yöneltilen kanunsuzluklara ve işkencelere her gün yeni örnekler ekleniyor.

MC iktidarı halkımızın emperyalizme ve faşizme karşı gelişen mücadelesini boğmak, ülkeyi halkımız için bir hapishaneye çevirmek çabası içindedir. Şehirde, kasabada, köyde gelişen en küçük anti-emperyalist, anti-faşist hareketi terörle ezmeye çalışmakta, devrimcileri, yurtseverleri hapsetmekte, haklarında asılsız gerekçelerle siyasi davalar açılmaktadır. Yapılan baskı ve kanunsuzluklar halkımızdan gizlenmek istenmekte, gerçekler çarpıtılarak halkımız aldatılmaya çalışılmaktadır.

Tutuklanan ve mahkum edilenlerin sayısı her geçen gün artıyor, 12 Mart faşist diktatörlük döneminden beri cezaevlerinde tutulan devrimcilere ve yurtseverlere yapılan baskılar ve insanlık dışı uygulamalar devam ediyor. Mahkumlar sağlığa aykırı koşullarda yaşamakta, ziyaretçileriyle görüşme, yasal kitap, dergi, gazete ve broşürleri okuma hakları kısıtlanmaktadır.

Devrimci ve yurtsever basın organları zorbalıkla susturulmaya çalışılıyor, bunların basımı, dağıtımı ve satılması faşist yöntemlerle engellenmek isteniyor. Devrimci ve yurtsever basın organları hayali gizli örgüt iddialarına hedef oluyor, kanunsuz olarak göz altına alınan devrimci ve yurtseverler işkence yapılarak bu yolda ifade vermeye zorlanıyorlar.

Bütün ceza evlerinde tutuklu ve mahkumlar üzerindeki insanlık dışı uygulamalar son haddine varmıştır. Cezaevleri birer zulüm ve işkence evleri haline gelmiştir. Tutuklu ve mahkumlara vahşice işkence yapılmakta, falaka atılmakta, çıplak olarak hücreye kapatma gibi insanlık dışı cezalar uygulanmaktadır.

MC iktidarının halkımız üzerindeki faşist baskı ve zulmüne karşı çıkmak devrimcilerin, yurtseverlerin, demokratların, bütün namuslu insanların görevidir.

* 141. 142, 146, 311, 312. MADDELER İPTAL EDİLMELİDİR!
* İDAM CEZASI KALDIRILMALIDIR!
* DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ KAPATILMALI, HÜKÜMLERİ GEÇERSİZ SAYILMALIDIR!
* HAPİSHANELERDE İŞKENCE, FALAKA VE HÜCRE CEZASINA SON!
* BÜTÜN SİYASİ TUTUKLU VE MAHKUMLARA HÜRRİYET!
* ZİNDANLAR BOŞALSIN.

POLİSLER ESKİŞEHİR SİGORTA HASTANESİNİ STENLERLE BASTILAR

GAZETEMİZ HALKIN KURTULUŞU'NA

Bizler, Eskişehir Sigorta Hastanesinde çalışan ve memur yapılmak istenen emekçileriz. Bizim işçi-memur ayırımından gördüğümüz zararları, hastanede bize yapılan baskıları, sendikamız Sağlık-İş'in sarı yüzünü sizlere daha sonra yazacağız. Bizim şu anda tüm kamu oyuna duyurulmasını istediğimiz olay tamamen farklı;

Dünyanın her yerinde bulunan hastaneler, dispanserler, sağlık tesisleri vb., gibi yerlerde uygulanan ve uyulması zorunlu olan bir ilke vardır: HASTANELERE SİLAHLA GİRİLMEZ.

8 Mart 1976 günü Eskişehir'de meydana gelen ve bir öğrencinin ölümüyle sonuçlanan olayları herkes biliyor. Bu olaylar sırasında polis-faşist komando saldırısından kaçan devrimci öğrenciler yaylım ateşinden ve polis copundan kurtulabilmek için hastanemize sağınmışlardı. Hastane okula çok yakındır. Sığınmak

De.sa.6'da

Akçadağ'ın Yurtsever Halkı Köylüler!

FAŞİST BASKI VE ZULME KARŞI BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM

JANDARMA VE POLİS YOL KESİP, EŞYALARI YERLERE ATARAK ARAMA YAPIYOR.

Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı, Karapınar, Gölpınar, Altunlu, Sincik, Dedeköyü, Kilise köyü ve Kırlangıç köylerinde, polis-jandarma baskısı ve terörü giderek artmaktadır. Bu baskıların daha da arttırılması için bir müddet önce "ASAYİŞ KARAKOLLARI" kurulmuştur. Buralar jandarma bölgesi olmasına rağmen, özel olarak yetiştirilmiş polisler bölge halkına baskı yapmaktadır.

Yukarıda adları geçen köyleri birbirine bağlıyan yol "ASAYİŞ KARAKOLU" tarafından kapatılmıştır. Bu yüzden köylüler çok zor durumdadırlar. Yolların kapatılması için Akçadağ İlk Öğretmen Okulu Müdürü faşist Cafer Toksun, öğretmen Mehmet Yıldırım ve Mehmet Kara çok çalışmışlar ve yolların kapatılması için jandarma ve polise yardım etmişlerdir. Bu faşistler daha sonra da polisle beraber yoldan geçen arabaları durdurmakta, yolcuların eşyalarını yerlere atarak aramaktadırlar. Arabaların çoğunu durdurduktan sonra geriye göndermektedirler. Yolcuları indirerek, köylere yürüyerek gitmek zorunda bırakmaktadırlar.

Mevcut kanunlara tamamen aykırı olan bu uygulamalara karşı gelenler ise karakollarda nezarete alınarak günlerce tutulmakta ve dövülmektedirler. Bu faşistler, şöförlerden Rahmi Şahin, Osman Şahin, Güzel Salan ve Hasan Töre'yi hiç bir gerekçe göstermeden iki gün nezarette tutmuşlardır. İlkokul öğretmenleri Ali Üstün, Teslim Tulaz ve iki kişi daha aynı faşistlerce arabadan indirilip köylere kadar yürütülmüştür.

De.sa.6'da

Jandarma ve Gardiyanlar Ankara Merkez Cezaevi'nde Çocuk Mahkumlara Saldırdı

Aşağıda, Ankara Merkez Cezaevinden gönderilen bildiriyi kısaltarak yayınlıyoruz:

"Kendilerine demokrat, sosyal-demokrat, ilerici, devrimci diyenler. Gerçek devrimciler, yurtseverler, demokratlar.

Çinçin'in, Yenidoğan'ın, Hıdırlık'ın, Ankara'nın yoksul mahallelerinin yoksul çocukları: Gecekondularda yaşayanlar....

İşçiler, köylüler, emekçiler, öğrenciler, aydınlar...

Hayvanları koruma cemiyeti mensupları, kuşları koruma cemiyeti mensupları, her türden siyasi parti yöneticileri ve partililer...

Eli kalem tutan, gözü gören, kulağı duyanlar, bizi dinleyin. Biz, Ankara Cezaevi tutuklu ve hükümlülerini dinleyin.

8 Mart'ı 9 Mart'a bağlayan gece sabaha karşı, cezaevinin çocuk koğuşunu eli sopalı, coplu jandarma, itfaiye ve gardiyanlar bastı. Yaşları 10-18 arası bütün çocukları sopalarla, tekmelerle, yumruklarla en acımasız bir şekilde dövdüler. Bebeleri yerden yere vurarak, yerlerde sürükleyerek çoğunu tanınmaz hale getirdiler. Kafalarını gözlerini yardılar.

Bebelerin suçları nedir?

Cezaevinde çocukların kaldığı iki koğuş vardır. Yaşları 14'e kadar olanlar 2. koğuşta, yaşları 18'e kadar olanlar da 4. koğuşta kalırlardı. Her iki koğuşta kalan çocuklar cezaevlerinin köleleridirler. Cezaevinin çöpünü, pisliğini, odununu, kömürünü bu çocuklar çeker. Cezaevini bu çocuklar süpürürler, temizlerler. Cezaevinin angaryası, her türlü hizmetleri bu çocukların omuzlarındadır. Buna karşılık cezaevinin en bakımsız, en pis, en köhne koğuşlarında kalırlar. Bit, pire, her türlü haşaratla iç içe yaşarlar. Çoğunun geleni gideni, arayanı soranı yoktur. Çoğunun yatağı, yiyeceği, giyeceği yoktur. Çoğu yalınayak sayılır. Çoğunun üzerinde bu kış günlerinde bile

De.sa.6'da

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDEN 1500 TUTUKLU VE MAHKUM SESLENİYOR

• Yılmaz Güney'i Kayseri'ye Süren MC Hükümetini Protesto Ediyoruz • Zindanlar Boşalsın Faşist Zulme Son İnsanca Yaşamak İstiyoruz

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

Devrimci kardeşimiz Yılmaz Güney'i Kayseri Ceza Evine sudan bahanelerle sevk eden ve bu yollarla yasa dışı baskı yapan MC Hükümetini protesto ediyor, Halkımıza zulmeden egemen sınıfların baskı ve sömürüsüne son vermekten, Halkının kurtuluşu için mücadele etmekten gayri bir amacı olmayan Yılmaz Güney'in yasal haklarını çiğneyen faşistleri lanetliyoruz.

Tüm demokratik ve devrimci kuruluşlara yazımızın örneğinin gazeteniz öncülüğü ile duyurulması ve iletilmesi için ilginizi diliyoruz.

ZİNDANLAR BOŞALSIN!
İŞKENCELERE SON!
FAŞİST ZULME SON!
İNSANCA YAŞAMAK İSTİYORUZ!

SAĞMALCILAR CEZA EVİ
TUTUKLU VE MAHKUMLARI OLARAK
1500 KİŞİ

F.6.201 KOĞUŞU
MÜMESSİL
SEYFETTİN BAŞOĞLU

F.6.101 KOĞUŞU
MÜMESSİL
NİZAMETTİN ORUÇ

F.12.101 KOĞUŞU
MÜMESSİL
VEDAT GÜROĞLU

F.12.201 KOĞUŞU
MÜMESSİL
MESUT ÖZDOĞAN

F.14.101 KOĞUŞU
MÜMESSİL
HASAN OFLU

F.12.203 KOĞUŞU
MÜMESSİL
İSKENDER YAY

F.10.104 KOĞUŞU
MÜMESSİL
ERDİNÇ MANDABAS

F.10.203 KOĞUŞU
MÜMESSİL
HALİM GÖNÜLALAN

E.2.114 KOĞUŞU
MÜMESSİL
KEMAL YADİGAR

DEVA HOLDİNG'E BAGLI EVMA FABRİKASINDA GREV VAR

Grev, ÇİTİ, BACIM ve LOBİ Deterjanlarını Üreten EVMA Fabrikası İşçilerinin İlk Grevi

EVMA işçileri ilk defa grev okulunun öğrencileri oluyor.

İstanbul'un Topçular bölgesindeki EVMA Fabrikasında çalışan 250 kişiden, sendikalı 190 işçi ve memur 24 gündür grevde. Çiti, Bacım ve Lobi deterjanlarının üretildiği fabrikada 80 kadın işçinin hepsi de greve katılıyorlar. Grevci işçiler DİSK'e bağlı Petrol-Kimya-İş üyesi.

EVMA Fabrikası işbirlikçi bir tekel olan DEVA Holding'e bağlı. DEVA Holding ayrıca Türkiye'nin gazoz tüketiminin 1/3'ünü sağlayan DEVSAN, ilâç yapan İ. Ethem ve Famitalya gibi kuruluşların da sahibi. DEVA Holding her yıl halkımızı sömürerek kazandığı milyarlarca liranın aslan payını emperyalist tekellere peşkeş çekerek yaşamaktadır.

Kâr, daha çok kâr etmek için bu yerli tekeller, işçi ücretlerini düşük, sattıkları malın fiyatını yüksek tutarlar. EVMA'da da durum böyledir.

İMALAT İŞÇİLERİNE YÜKLEME İŞLERİ DE YAPTIRILARAK KAR MİKTARI ARTTIRILIYOR.

EVMA'da çalışan işçilerin ancak 10 kadarının aylığı 1.750 liradır. Bunun dışındaki bütün işçilerin aylığı, 1.200-1.400 lira arasında değişmektedir. Bu miktarlar ise net değil brüt olanıdır. Ayrıca bir işçiye, birden fazla iş yaptırılarak, az işçi çalıştırılmakta, dolayısıyla kâr arttırılmaktadır. EVMA işçileri bu konuda şunları söylüyorlar:

"Bir kaçının ücreti hariç, bütün arkadaşlarımızın ücreti asgari ücret civarındadır. Doğum ve ölüm parası dışında hiç bir sosyal hakkımız yoktur. Herkes yapacağı işin dışındaki yerlerde çalıştırılır. Örneğin imalatta çalışan arkadaşlara aynı zamanda yükleme işleri de yaptırılır. Bunun için de ayrı bir ücret ödenmez. Deterjan kısmında çalışan arkadaşlarımız zehirli tozların içinde çalışırlar Bunun için de her hangi bir tedbir alınmış değildir."

İSTENEN BİR YILLIK TOPLAM ZAM, PATRONUN TV'YE VERDİĞİ 24 GÜNLÜK REKLAM PARASINA EŞİT.

EVMA'da işçilerin istediği ücret artışının bir yıllık tutarı, işverenin bir aylık televizyon reklamının tutarı bile değildir.

İşçiler, toplu sözleşme görüşmelerinin hiçbir maddesinde anlaşamadıklarını belirterek, neler istediklerini şöyle anlatıyorlar.

"Ücret zammı, brüt olarak günde 40 lira istiyoruz. Patron ise 25 lira veriyor. Biz her yıl 4 ikramiye istiyoruz. Patron 2 ikramiye veririm diyor. Ayrıca kıdem tazminatlarının 30 günden 45 güne çıkarılmasını, ücretli izin

De.sa.6'da

• UNILEVER'DE ZAFER •

•İşçiler Tek Bir Yumruk Gibi Birlikse •Hayatını Sınıf Mücadelesine Adamış Sendikacılar Varsa •Grev Şartları Doğru Tespit Edilmişse

DİZE GETİRİLEMEYECEK PATRON YOKTUR!...

Unilever tekeline ait Baker, Lever, Desaş margarin fabrikalarında ve bu iş yerlerine bağlı on kadar depoda, 200 civarında toncu çalışmaktadır. Toncular (yükleme, boşaltma işçileri) Erdem Nakliyat adlı bir taşaron firmanın işçileri olarak gösterilmekte ve amansız bir sömürü, zulüm altında inletilmekteydiler.

Unilever ile taşaron firma arasındaki sözleşmeye göre; Unilever her işçi için taşaron firmaya 100 lira ödüyordu. Taşaron firma da tonculara çalıştıkları günler için 80 lira ödeme yapıyordu. Her gün tonlarca yükün altında ezilen işçilerin bütün yasal hakları ayaklar altına alınıyordu. Toncular yasalara aykırı olarak 30 gün üzerinden değil, çalıştıkları gün hesabından ödeme görüyorlardı. Bayram ve tatil günlerinde iş yok diye ödeme yapılmamaktaydı. Yasalara göre, yılda en az 12 gün ücretli izin verilmesi gerekirken bu yerine getirilmiyordu. Yıllarını tonlarca yükün altında geçiren işçilerin sigortaları yaptırılmayıp, primleri ödenmiyordu.

Unilever'deki bu mücadelede işçiler taleplerinin hemen hemen tamamını kabul ettirmeyi başarmışlardır.

NAKLİYAT İŞÇİLERİ AYNI İŞ YERİNDEKİ DİĞER İŞÇİLERLE KIYASLANAMAYACAK KADAR KÖTÜ ŞARTLAR ALTINDAYDILAR.

Unilever patronları tonculların örgütsüzlüğünden yararlanarak, Türkiye Gıda-İş yöneticilerinin de yardımıyla diğer işçilere uygulanan hakların hiç birini tonculara tanımıyorlardı.

Daimi işçilere sıcak su, banyo, iki günde bir yıkanan iş elbisesi ve iş güvenliğiyle ilgili araç gereçler sağlanırken; toncular, tam bir köle gibi çalıştırılıyorlardı. Patronlar bu zulme karşı çıkanı polise teslim edip ezdi-

De.sa.6'da

Yıllardır Sesini Çıkarmayan 3000 Kişilik Tekstil Fabrikası

AKSU'da MÜCADELE BAŞLADI

AKSU İşçileri Haklarını Almak İçin Birlik Olmak Gerektiğini Öğrendiler

Biz Aksu işçileri 13 Ocak günü bir gün süren bir direniş yapmıştık. Direnişimiz Türkiye'deki direnişler arasında önemsiz bir yer işgal ederse de, biz Aksu işçilerinin geçmişi ve yapısı göz önüne alındığında bu olayın bizler için ne kadar önemli olduğu daha iyi anlaşılır. Böyle olduğu halde basında direnişimiz hakkında en küçük bir haber dahi çıkmadı. Sesimizi duyuracağız umuduyla siz devrimci kardeşlerimize yazıyorum.

Size önce fabrikayı ve direniş öncesi durumu anlatayım:

Aksu'da 3000'den fazla işçi 3 vardiye olarak çalışmaktayız. Yarımızdan çoğu kadın işçidir. Kadın işçilerin çoğu ise 18 yaşından küçüktür. Erkek işçiler içerisinde de 18 yaşından küçük çocuklar oldukça fazladır.

24 yıldır üretimde bulunan biz Aksu işçilerinin mücadeleci bir geçmişi yoktur. Sınıf bilincimiz yeteri kadar gelişmemiştir. Direnişe kadar geçen süre içinde fabrikamızda başlıca iki "önemli" eylemimiz oldu:

Birincisi, 1974 Haziran ayında toplu iş görüşmelerinin çıkmaza girmesi üzerine işvereni protesto etmek için Bozkurt Mensucat'a kadar, o da sarı Teksif'in önderliğinde ve mesai saatleri dışında (yalnız bir vardiye çalışmadı) yürümüştük.

İkincisi, 1974 Şeker Bayramı arifesinde, bizlere verilen şeker paketleri (ki, o da en adi cinsten küçük bir pakettir) yerine bir pantolonluk veya eteklik kumaş verilmesini istemiştik. Verilmezse şeker paketlerini almayacaktık. İsteğimiz reddedildi. 900 kişilik postadan şekerleri almayan sadece 50-60 kişi kalmıştık.

İşçilerinin yapısı bu olan fabrikamızda her işçi en az bir kaç işçinin yapabileceği işi yapar. Normal olarak bir makinaya bakması gereken bir işçi iki-üç makinaya birden bakar. Makinalar hiç durmaz. Yarım saatlik yemek paydoslarında dahi her bölümden ancak yarımız gider. Kalanlar giden arkadaşların makinalarına bakarlar. Onlar gelince diğer yarımız gider.

Kadın işçilere ağır işlerin yaptırıldığı (örneğin, bobinlerin taşınması, makinalar takılması vb.) sık görülen bir olaydır. Bunun yanında makinalar bozulduğunda ya da kırıldığında hakkımızda hemen raporlar tutulur. Sonunda ya para cezasına çarptırılır ya da işten atılırız. Zaten keyfi işten atmalar, hem de toplu olarak, çok sık görülen bir olaydır.

Bu ağır çalışmamız karşılığında aldığımız ücret nedir dersiniz? Çoğunluğumuzun aldığı gibi asgari ücret. O da zamanında ve tam olarak ödenmez. Ayın 15'inde ödenmesi gereken avanslar 25'inde, ücretin geriye kalan kısmı ise ay sonunda ödenmesi gerekirken bir sonraki ayın 10'unda ödenir. Böylece işveren ortalama 1,5 milyon lirayı her ay iki defa 10'ar gün işletme imkanına kavuşur.

İŞÇİLERİN HINCI DORUĞUNA VARINCA, ŞARTELLER İNDİRİLDİ.

Aksu'da, yetkili sendika sarı sendika TEKSİF tir. TEKSİF'in aldığı günlük ücret zammı birinci yıl brüt 20, ikinci yıl 20, üçüncü yıl 7,5 liradır. Sosyal yardımlar ise çok düşüktür. Çocuk zammı 25 TL, yakacak zammı 300 TL.dır. Bunları da ya ödemezler, ya da ödememek için binbir numara çekerler. Sözleşme maddeleri uygulanmaz. Yemekhane çok pistir, yemekler yenecek gibi değildir. Servis arabalarının sayısı çok azdır. Bunlar da her semte uğramazlar. Servis arabalarında ayakta ve balık istifi gitmekteyiz. Daha önemlisi servislerin gidiş geliş saatleri belirsizdir. Bu yüzden karda, yağmurda fabrika kapısında beklemek zorunda bırakılırız. Servis arabası meselemiz yıllardan beri sürmektedir. Daha önceki yıllarda kamyonlarla, ayakta gidip gelirdik.

Bu sorunlarla geçen kurban bayramına kadar geldik. Arife günü ikramiyelerimizin tamamını vermeyerek, bayram sonrasına bıraktılar. Biz kalan parayı bu gün alacağız, yarın alacağız diye bekleyip duruyorduk. Bu yetmiyormuş gibi, on ocakta verilmesi gereken ücretlerimiz de verilmedi. İşte bu, bardağı taşıran son damla oldu. Ertesi gün 15-23 postası 6-7 saatlik bir direniş yaptı. İşveren ücretlerimizi vermek zorunda kaldı. Yalnız ikramiyelerin geri kalanı verilmedi. Biz de 13 Ocak günü -yine 15-23 postası- direnişe geçtik.

Direnişimiz önceden örgütlenmiş, planlı, disiplinli bir hareket değildi. Fabrikada, daha bu tür bir direnişin örgütlenmesi çalışmaları sürmekteydi. İşçilerin hıncının doruğuna ulaştığı bir zamanda, kendiliğinden şartellerin indirilmesiyle direnişe geçildi.

Direniş haberini alan işverenin paçası çoktan tutuşmuştu. Hemen bir karaki postanın fabrikaya gelmesini engellemek için servis arabalarını göndermişti. Servis arabalarını bekleyen arkadaşlarımıza "bu gün çalışılmayacak, hepiniz evine gitsin" diye haber gönderdi. Arkadaşlarımızın büyük çoğunluğu patronun bu lafına uyup, fabrikaya gelmemekle önemli bir hata işlediler. Bütün işçilerin direnişteki arkadaşlarının yanında bulunması önemli bir görevdi. Çünkü patron direnişi kırmak için her oyuna başvurabilir, bir takım saldırılar tezgahlayabilirdi.

Ertesi günü, direnişin yöneticisi arkadaşlar tarafından tespit edilen istekler patrona bildirildi. Toplu sözleşmede olupta uygulanmayan bu istekleri, patron kabul etmek zorunda kaldı. Hemen bir protokol imzalandı; İkramiyeler hemen ödenecek. İşçi kıyımına son verilecekti. Servis arabaları çoğaltılacak, yemekhane düzeltilecek ve yemeklerin kalitesi yükseltilecekti. Tuvaletler devamlı temiz tutulacaktı.

Protokolün imzalanmasından sonra olayların büyümesinden korkan patron hepimize iki günlük ücretli izin verdi.

DİRENİŞTEN ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER.

Direnişten önce, fabrikadaki usulsüz uygulamalarla ilgili olarak sendikacılara her başvuruşumuzda "siz sakın kıpırdamayın, biz bu işi hallederiz." diyerek bizi oyalıyorlardı. Direniş başlayınca bize karşı çıktılar. Bunun üzerine hepsini kovaladık. Bütün işçilerin bu sarı sendikacılara karşı kini büyüktü. Hele baş temsilci "Pilot Necati" denilen patron itinden nefret ediyorlardı. Bu adamın fabrikaya uğramaması için işçiler haber gönderiyorlardı.

İşçilerin kararlılığı karşısında direnişi önleyemeyeceğini anlayan sarı sendika ağaları, hareketi kontrolleri altına almaya çalıştılar. Bunun için de direnişe katılan işçiler üzerinde CHP'nin, reformizmin etkinliğinden yararlandılar. Sendika temsilcilerini geri çekerek, direnişe katılan CHP'lileri temsilciliklere getirdiler. Böylece ipleri ellerine geçirmiş oldular.

Direniş bize, sendika ağalarına karşı kesin, uzlaşmaz bir tavır takınılmadan patronun asla geriletilemeyeceğini öğretti. Ayrıca, harekete önderlik eden işçi arkadaşların iyi niyetinin bir işe yaramayacağını da gösterdi. CHP'nin reformist görüşlerinin arkadaşlarımız üzerindeki etkinliğinin hareketi nereye vardırdığını gördük. Kendileri istemeyip olsalar bile onlar sınıf uzlaşmacılığı siyaseti uyguladılar. Proletaryaya dayanmayan bir ideolojik-politik çizginin sınıf işbirliğine götüreceği açıktı.

En önemli sorun AKSU işçileri arasındaki birlik ve dayanışmanın sağlanması idi. Reformist görüşlerin etkisinde olan arkadaşlar bunun tam tersini yaptılar. Bu durumu kavrayan patron direnişten kabul ettiği istekleri yavaş yavaş uygulamaz oldu. İşçilerin istekleri arasına işçi kıyımlarını önleyecek, daha önce işten atılanların geri alınmasını sağlayacak maddeler konmadığı için dayanışmanın ve direnişin önemini somut olarak kavratacak önemli bir unsur kullanılmamış oldu.

İlk başta işçilerin istekleri topluca belirlenmedi. Reformizmin etkisinde olanlar, tıpkı sarı sendikacılar gibi, kapalı kapılar ardında işçilerin geleceğini tayin etmeye kalkıştılar.

De.sa.6'da

"HALKIN KURTULUŞU" Niğde İplik Fabrikası İşçileriyle Konuştu:

* PATRON, SENDİKA VE SİGORTACI IŞBİRLİĞİ YAPIYORLAR
* 18 YAŞINI BİTİREN ARKADAŞLARA ÇIRAK MUKAVELESİ İMZALATIYORLAR
* KURTULUŞUMUZ HALKIMIZIN KURTULUŞU İLE BİRLİKTE OLACAKTIR

H.K.- Fabrikada kaç işçi çalışıyor?

- Fabrikada, 350 kişi, 3 vardiya çalışıyoruz.

H.K.- Sendikanız var mı?

- Sendikamız var. Teksif sendikası. Sendikamız bize gereken hakları tanımıyor. Tüzüğü de patron lehine. 6 Kasım 1975 tarihinde delege seçimi yaptık. İşçi arkadaşlar tarafından 2. sıraya seçilen temsilci arkadaşımızı 6. sıraya düşürdüler. Sonra da gönderdikleri dergiyi eleştirdiği, fikirleri sendikanın tüzüğüne ters düştüğü bahanesiyle temsilcilik sıfatını kaldırdılar. Biz sendikamızın işçiden yana değil, patrondan yana olduğunu biliyoruz ve mücadelemizi de ona göre sürdüreceğiz.

H.K.- İşyerinde iş güvenliğiniz var mı?

- İşyerimizde can güvenliğimiz yok. Arkadaşlarımızdan bir tanesi iş kazası geçirdi. Ayağı kesildi. Patron, sendika ve sigortacılar iş birliği yaparak arkadaşımıza tazminat vermediler. Bu gibi olaylar sık sık olduğu halde, herhangi bir tertibat almıyorlar. Kazaya uğrayan arkadaşlarımızla hiç ilgilenmiyorlar.

H.K.- Sigortanız var mı?

- Üçyüzelli kişi çalışıyoruz, bunların en az yüzelli kişisi sigortasız çalışıyor. Sigortasız arkadaşlar olarak, işverene sigorta yaptırması için başvurduğumuzda, askerliğimizi bahane ediyor, bizi geri çeviriyorlar. Bir de, 18 yaşını bitiren arkadaşlarımızı, ilerde hak talep etmesin diye çırak mukavelesine bağlıyorlar.

H.K.- İşyerine Maliye ve Sigorta müfettişleri gelip bu tür yolsuzlukları incelemiyor mu?

- Maliyeden müfettiş sadece işverenin odasına kadar geliyor. İncelemenin sonucu hep bizim aleyhimize çıkıyor. Sonra Niğde'nin en lüks yerlerinde eğlenip, bizimle hiç ilgilenmeden çıkıp gidiyorlar. Sigortasız arkadaşlarımızı sigortalı gibi gösterip vergi kaçakçılığı yapıyorlar.

H.K.- Ne kadar ücret alıyorsunuz?

- Arkadaşlarımızın çoğu asgari ücret karşılığında çalışıyorlar. Asgari ücretin altında, 25-30 lira yövmiye alan arkadaşlarımız bile var.

H.K.- Sendikanın size sağladığı sosyal haklar var mı? Bunlar uygulanıyor mu?

- Şimdiki sendikanın bize sağladığı sosyal haklar şunlar: Senede, sadece dini bayramlarda üçer yüzden altıyüz lira ikramiyemiz var. Bir adet iş elbisesi, bir de yemek. Bunun dışında hiçbir sosyal hakkımız yok. Sendika 850 kuruş yemek parası almış. Fakat verilen yemekler yenilemiyecek durumda. Patron yemeği ucuza maletmek için elinden ne gelirse yapıyor.

Sözleşmemize bakarsan yarım saatlik yemek molamız var. Ama makinalar durmasın diye, patron yemeği 5-10 dakikada yememiz için baskı yapıyor.

H.K.- İşyerindeki durum ve sendika hakkında söyleyeceğiniz başka bir şey var mı?

- Biz mücadelemizi patrona olduğu kadar, patronla işbirliği yapan sarı sendikaya karşı da yürüteceğiz. Bu rezilliğin kati olarak son bulması için örgütlü mücadele vermeye kararlıyız.

GERÇEK KURTULUŞUMUZ HALKIMIZIN KURTULUŞU İLE BİRLİKTE OLACAKTIR.
KAHROLSUN PATRONLAR VE İŞBİRLİĞİ HALİNDE OLDUĞU SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIMIZIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

FAŞİSTLERİN AMACI BİZİ OKULDAN UZAKLAŞTIRMAK, AMA OKULU TERKETMEYECEĞİZ

Tokat Öğretmen Lisesi Öğrencileri Faşist Baskılardan Yılmayacaktır!

"Yapılan baskılar Tokat valiliğine iletildiği halde hiçbir cevap alınmadı"

Türkiye'nin tüm okullarındaki faşizan baskıların bir örneği de Tokat Öğretmen Lisesinde korkunç bir şekilde uygulanmaktadır. Emekçi halkımızın güvencesi olan devrimci yurtsever gençliğin yıldırılması için bütün taktikler okul idaresi tarafından uygulanmaktadır.

Bizlerin can güvenliği diye bir şey kalmamıştır. Okul Müdürü Mehmet Gülbeyaz'ın devrimci öğrenciler üzerinde estirdiği terör gün geçtikçe artmakta ve açıktan açığa, bizleri de faşist görüşleri benimsemeye zorlamaktadır. Okul müdürü Mehmet Gülbeyaz'ın emrine giren bir takım öğretmenler de not ve benzeri yollarla bizi tehdit etmektedirler.

Arkadaşlarımızdan Hamdi Yıldırım, gece bir grup faşist tarafından yatakhaneden kaçırılmaya çalışılmış, nöbetçi öğretmenlerin olaya müdahale etmemesi de bunun bir tertip olduğunu açığa çıkarmıştır. Arkadaşımızı eli yüzü yaralanmış bir halde gördüğü halde, müdür bu olayla hiç ilgilenmeyerek, yapılan baskılara göz yummuştur. Hamdi arkadaşımız okulda boy hedefi seçilmiştir. Zorla tartışmaya sokulmak ve doğru şeyler söylediğinde de dövülmek istenmekte, yolda önü çevrilmekte, yemekhanede yemek verilmemektedir. Amaç arkadaşı yıldırıp, okuldan uzaklaştırmaktır. Her türlü baskıya karşı yiğitçe direnmesine rağmen, okul idaresi Hamdi arkadaşın geçirdiği raporu kabul etmiyerek, son sınıfta okulu bırakmasına sebep olmuştur.

Yapılan baskıları Valiliğe kadar ilettiğimiz halde hiçbir sonuç alınamamıştır. Üstelik şikayet hakkımızı kullandık diye okul idaresi tarafından sorguya çekildik. Bu durum faşistlerin baskısını daha da yoğunlaştırdı, şikayet dilekçesi veren öğrencilere saldırılmaya başlandı. Bugüne kadar bunu önleyici hiçbir tedbir alınmamıştır. Örneğin, 22 Aralık 1975 tarihinde beş arkadaşımız faşistler tarafından kıyasıya dövülmüştür.

4 Ocak 1976 tarihinde ise yine iki arkadaşımız Dede Başbuğ, Mehmet Bozan, Yusuf Demirli, Mehmet Uslu adındaki faşistler tarafından etüt çıkışında dövülmüşlerdir.

Ünal Gözütek isimli bir arkadaşımız faşistler tarafından bıçaklanmış, aynı faşist bir öğretmen arkadaşımızın tedavisini engellemiştir. Arkadaşımızı bıçaklayan faşistler ellerini kollarını sallaya sallaya gezmektedirler.

KIZ ARKADAŞLARA YAPILANLAR HADDİ HUDUDU AŞTI.

Kız arkadaşlarımıza yapılan saldırılar iğrenç boyutlara varmıştır. Elle sarkıntılık etmekten tutun en aşağılık küfürlere kadar her türlü davranış kız arkadaşlarımızın öfkeyle dolup taşmasına sebep olmaktadır. Faşistlerin amacı yukarda da belirttiğimiz gibi, bizleri okuldan uzaklaştırmak, okulu faşist yuvasına çevirmektir.

Ama ne müdürün ve yardakçısı öğretmenlerin baskıları, ne faşistlerin terör ve yalanları bizi yıldıramayacaktır. Mücadelede başarıya ulaşmanın yolu devrimci gençliğin halkımızla omuz omuza vermesinden geçmektedir.

İşçi gençlik, köylü gençlik, öğrenci gençlik, emekçi halkımız; gelin elele verelim! Yürekleri hep birden kurtuluş için vursun! Yapılan her zulmün, her baskının bizleri çelikleştirdiğini gösterelim halk düşmanlarına!

Yaşasın halkımızla omuzomuza mücadelemiz!

Demirel Birgün Olur Devrilirsin, Seni O Zenginler Bile Kurtaramaz

HALKIN KURUTULUŞU GAZETESİ'NE,

Ben, oğlu üniversitede okuyan bir anayım. Kocam vefat etti. Oğlum hem çalışıp yedi öksüzüme bakıyor, hem de üniversite son sınıfta okuyor. Oğlumun hayatından bütün analar gibi endişedeyim. Çünkü zenginler, kiralık katillerle, polislerle her gün okulları baskına veriyor. Gözlerim yolda kalıyor ki, oğlum ne zaman eve gelecek diye. Demirel, sen olasın, evin yıkıla altında kalasın; bu işleri yapan hep sensin. Allahın zalimi. Evlat görmüyorsun ki sevgi ve acısını bilesin. Neçe anaların bağrını yandırdın, neçe anaların ocağını söndürdün. Allahtan umarım, cenazen altına giren olmıya. Bu yavruların ahı sana kalır mı? Bir gün olur, bu yavrular senden tek tek bu hesabı sorarlar. Dilin tutula da bu cevapları veremiyesin. Bir gün olur, devrilirsin, seni o zenginler bile kurtaramaz. Hem de o gün olacak. İlla seni bir gün devirirler. Bu yavrular Türkiye'yi bulanıklıktan kurtarmak isterler. Bu işçilerin, köylülerin hali ne olacak? Bu talebeler ileriyi gören insanlardır. Fakir, fukaradan oldukları için, eninde sonunda fakir, fukara bunları görüp anlayacak. O zaman senin halin ne olacak.

Haftalardır çocuklarımız imtihanlara çalıştı. Sabaha kadar uykusunu kaybetti. Hafta sonunda Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne imtihana gitti. 2000 tane polisi peşlerine bıraktın. Niçin bıraktın? 1700 yavrunun kaybına sebep oldun. Bir olay yoktu, bir kavga yoktu, ne diye bu polisleri gönderdin? Kız talebelerin bile üstünü arattın. Zaman olacak bunun hesabını vereceksin. Sende hiç namus yok mu?

Oğlum bu gazeteyi her hafta bana okur. Okudukça yüreğim için için yanar. Benim gibi neçe analar böyle yanarlar.

İşçilere, köylülere, talebelere yapılan bu işkence, zulüm, hainlik nedir? İyi düşün, bunun cevabını nasıl vereceksin? Öldürülen gençlerin eli yakanda kalacak.

Devamlı başımıza başbakan kalmayacaksın Bir de ölümü düşün. Son sözüm budur.

Bizi hayvan sürüsüne benzetirsin, Biz hayvan değiliz; üç oğlum var, üçü de birbirinden yiğit!

BİR ANA

İKTİDAR HALKI VURUYOR, HALK ÖCÜNÜ ALACAĞIZ

İmranlı Köylüleri Hüseyin Güzel'in Cenazesi Başında Sabaha Kadar Nöbet Tuttu

Faşist Serdar Turan tarafından öldürülen devrimci işçi Hüseyin GÜZEL memleketi olan İmranlı'da toprağa verildi. İmranlı'ya giderek cenaze törenine katılan bir devrimcinin törenle ilgili olarak gazetemize gönderdiği mektubu yayınlıyoruz:

Cenaze İzmir'den öğleyin çıkarıldığı halde biz babası ile birlikte akşam yola çıktık. İmranlı'ya vardığımızda cenaze kızaklarla köye götürülmüştü. İmranlı halkı HÜSEYİN'i kazanın 10 km. dışında karşılayıp omuzlarında taşımışlar. Sloganlar atarak, marşlar söyleyerek 3 kez dolaştırmışlar kazada. Geceleyin köye vardığımızda köy halkı boynumuza sarıldı ve "işte Hüseyin'lerimiz geldi" dediler. Evde saygı duruşunda bulunulduktan sonra İmranlı halkıyla birlikte sabaha kadar nöbet tuttuk. Kadınlar kendi adetlerince tören yaptılar, ağıtlar söylediler. Bir köylü de şu şiiri yazdı:

İktidar halkı vuruyor,
Halk öcünü alacağız.
Hain kimi korkutuyor,
Hainleri vuracağız.

Bir ölür, bin doğarız,
Dağdan ovaya ineriz,
Ettiklerini sorarız,
İktidarı alacağız.

Canilerde kurşun, ateş,
Susturamaz yola yoldaş,
Hüseyin Güzel arkadaş
İntikamını alacağız.

Sabahleyin cenaze töreni için evin önünde toplanıldı. Halk yumrukları havada teker teker cenazenin önünden saygı geçişinde bulundu. Daha sonra hep beraber devrimci marşlar ve şiirler söyleyerek yürüyüşe geçtik. Hüseyin'i köyünün girişine gömdük.

Ayrılırken kadın, erkek bütün köylüler uzun müddet karda yürüyerek bizi uğurladılar. Israrla yol paramızı vermek istediler, kabul etmedik. Bizi "Katil İktidar", "Kahrolsun Faşizm" "Doğuda milli zulme son" "Hüseyin sen ölmedin ölümsüzleştin" sloganlarıyla ve "bir an önce zafere ulaşmak" dileğiyle uğurladılar.

İZMİR'DEN BİR DEVRİMCİ

Anaların ahı yerde kalmayacak.

Halk devrimcileri uzun müddet karda yürüyerek uğurladı.

Onlar Zulme Karşı Direnmenin Boyun Eymeden Ölmenin Destanını Yazdılar

KIZILDERE

30 MART 1972' de KIZILDERE' DE HALK ON EVLADINI DAHA ŞEHİT VERDİ

AHMET ATASOY, ERTAN SARUHAN, CİHAN ALPTEKİN, HÜDAİ ARIKAN, MAHİR ÇAYAN, SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU, ÖMER AYNA, NİHAT YILMAZ, SAFFET ALP, SABAHATTİN KURT; İNSANLIK HAKKI İÇİN, KARDEŞLİK VE YOLDAŞLIK HAKKI İÇİN DENİZ' İ, YUSUF' U VE HÜSEYİN' İ CELLATLARIN ELİNDEN ALMAK İSTİYORLARDI.

DİŞ' E DİŞ OLSUN DEDİLER.

DENİZ' İ YUSUF' U, HÜSEYİN' İ VERİN ÜÇ İNGİLİZ AJANINI ALIN.

NİKSAR' IN KIZILDERE KÖYÜNDE SARILDILAR....

HAVAN TOPLARI, BAZUKALAR, GAZ BOMBALARI, ROKET ATARLAR VE ÖZEL KOMANDO BİRLİKLERİNE KARŞI ON KİŞİ...

"ÖLMEK VAR DÖNMEK YOK!"

HALKIN KURTULUŞU, YOLDAŞLARIN CANI İÇİN CANIMIZ FEDA OLSUN!

DÖĞÜŞE DÖĞÜŞE ÖLDÜLER.

HALKA DERİN BIR ACI, BİLENEN BİR KİN VE BİR KAHRAMANLIK DESTANI BIRAKARAK GİTTİLER.

BİZ ONLARDAN FAŞİZMİN ZULMUNE KARŞI
NASIL DÖVÜŞÜLECEĞİNİ ÖĞRENDİK
ÖLMEK VAR DÖNMEK YOK' U ÖĞRENDİK
DİRENME VE KARARLILIK NEDİR
HALKA VE YOLDAŞLARA SEVGİ VE BAĞLILIK NEDİR
ÖĞRENDİK.

EY ZALİMLER!
EY HALK EVLATLARINININ VE HALKIN CELLATLARI!
EY YEDİKLERİ YOKSUL ETİ İÇTİKLERİ KAN OLANLAR
ETTİKLERİNİZ YANINIZA KALMAYACAK
ZALİMİN ZULMÜ ARTTIKÇA SONU YAKINLAŞIR.

NİHAT YILMAZ
SABAHATTİN KURT
SİNAN KAZIM ÖZÜDOĞRU
SAFFET ALP
CİHAN ALPTEKİN
MAHİR ÇAYAN
HÜDAİ ARIKAN
AHMET ATASOY
ÖMER AYNA
ERTAN SARUHAN

HALKIN KURTULUŞU

BİZ BURAYA DÖNMEĞE DEĞİL ÖLMEĞE GELDİK

30 MART 1972 GÜNÜ HALKIMIZIN ON YİĞİT EVLADINI FAŞİST NAMLULAR KARŞISINDA DEVRİMCİ KARARLILIK DÜŞMANA BOYUN EĞMEZLİK, DÜŞMANA KARŞI SONUNA KADAR DESTANI KANLARIYLA YAZDIKLARI GÖRÜLÜR.

O DESTANDA;

HERBİRİNİN YÜREĞİ HALKINA VE YOLDAŞLARINA KARŞI SINIRSIZ BİR SEVGİ İLE DOLU OLAN ON YİĞİT DEVRİMCİNİN, YOLDAŞLARININ HAYATINI KURTARABİLMEK İÇİN CANLARINI VERMEKTEN ÇEKİNMEDİKLERİ YAZILIDIR.

HALK DÜŞMANLARINA KARŞI; SÖMÜRÜ, ZULÜM VE İŞKENCE DÜZENİ FAŞİZME KARŞI AZALMAK BİLMEYEN KİN VE ÖFKE YAZILIDIR.

DÜŞMAN KARŞISINDA DEVRİMCİ ONURDAN ÖLÜM PAHASINA TAVİZ VERMEMEK HALKIN KURTULUŞU KAVGASINDA GEREKTİĞİNDE BAŞI DİK OLARAK ÖLMESİNİ BİLMEK YAZILIDIR.

CANINI KURTARMAK KAYGISIYLA SİLAHINI DÜŞMANA TESLİM EKMEMEK, SON KURŞUN TÜKENİNCEYE, SON NEFES VERİLİNCEYE KADAR DÖVÜŞMEK GEREKTİĞİ YAZILIDIR.

30 MART 1972 GÜNÜ SABAHIN İLK IŞIKLARIYLA BİRLİKTE KIZILDERE İKİ ÇEMBER HALİNDE SARILDI. KÖY MUHTARININ EVİNDE BARINAN ON YİĞİT DEVRİMCİYE KARŞILIK ANKARA, TOKAT, NEVŞEHİR VE AMASYA'DAN SEVKEDİLEN KOMANDO BİRLİKLERİ TÜM TEÇHİZAT KIZILDERE'YE YIĞILDILAR. HELİKOPTERLER, GÖZ YAŞARTICI BOMBALAR, GAZ BOMBALARI TAŞIYORDU, KIZILDERE'YE. BAZUKALARIN, HAVAN TOPLARININ, AĞIZ VE HAFİF MAKİNALI TÜFEKLERİN NAMLULARI, MUHTARIN EVİNE YÖNELTİLMİŞTİ.

O GÜN HALKIMIZIN İSYAN BAYRAIĞI KIZILDERE'DE DALGALANIYORDU. FAŞİSTLER BUNUN KORKUSUYLA AZGINCA SALDIRIYORLARDI. KIZILDERE'YE. ON'LAR, FAŞİZME KARŞI MÜCADELE ATEŞİNİN BÜTÜN ÜLKEYE YAYILMASINDAN; EMEKÇİ HALKIMIZIN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİNE KARŞI SİLAHA SARILIP YÜRÜDÜĞÜ ZAMAN YOK OLACAKLARINI BİLDİKLERİ İÇİN KORKUYORLARDI. HALKIMIZIN FAŞİZME KARŞI DİRENİŞİNİN BİR PARÇASI OLDUĞU İÇİN BU KADAR GÜÇ YIĞDILAR KIZILDERE'YE. SÖMÜRÜ ADINA, ZULÜM ADINA. İŞKENCE ADINA FERİT KUBAT'IN, MİT PAŞALARI VEHBİ PARLAR'IN, TEVFİK TÜRÜNG'ÜN, HAREKETİ TAM YETKİYLE SÜRDÜRME GÖREVİ VERİLEN ALBAY CELAL DURUKAN'IN VE SEÇME PROFESYONEL KAATİLLERİN KIZILDERE'YE ÜŞÜŞMELERİNİN NEDENİ BUYDU.

KÖYÜN KUŞATILMASI TAMAMLANDIKTAN SONRA MEGAFONLARLA "TESLİM OLMALARI" İSTENDİ. ON KARARLI SAVAŞÇININ VERDİKLERİ CEVAP HİÇ DEĞİŞMEDİ: "BİZ BURAYA DÖNMEYE DEĞİL, ÖLMEYE GELDİK." ON'LAR SİLAHIN KABZASINA SARILAN PARMAKLARINI BİR PARÇA BİLE GEVŞETMEDİLER.

ON KARARLI SAVAŞÇIYI KATLETME PLANI SAAT 17'YE DOĞRU UYGULAMAYA KONULDU. ROKET ATARLARIN VE HAVAN TOPLARININ ATEŞİ MAKİNALI TÜFEKLERLE DESTEKLENİYORDU. EVİN KERPİÇ DUVARLARININ DELİK DEŞİK OLMASINA RAĞMEN ON'LARIN DİRENMELERİ EZİLEMEMİŞTİ. ELLERİ DEVRİMCİLERİN VE YURTSEVERLERİN KANINA BULAŞMIŞ İŞKENCECİLERDEN, SEÇİLMİŞ KATİLLERDEN KURULU ÇELİK YELEKLİ ÖLÜM MANGASI EVE GİRMEDEN ÖNCE GÖZ YAŞARTICI BOMBALAR, VE GAZ BOMBALARI KULLANILDI. ON'LARIN SİLAHLARI KARŞI KOYMAYI SÜRDÜREREK TOPLANDIKLARI KORİDORDA SON NEFESLERİNİ VERENE KADAR SUSMADI.

ON'LARIN ÖLÜLERİ KAĞNILARLA TAŞINIRKEN, HALKA KARŞI SUÇ İŞLEYEN VE YAPTIKLARININ HESABINI ERGEÇ BİRER BİRER VERECEK OLANLAR BİRBİRLERİNİ ÖPEREK CİNAYETLERİNİ KUTLUYORLARDI.

"HALKIN ÇIKARLARI UĞRUNA CAN VERMİŞ SAYISIZ DEVRİMCİNİN HATIRASI YÜREĞİMİZİ ACIYLA DOLDURURKEN,

FEDA EDEMEYECEĞİMİZ BİR ŞAHSİ ÇIKARIMIZ, TERKEDEMEYECEĞİMİZ BİR KUSURUMUZ OLABİLİR Mİ?

30 MART 1972 GÜNÜ ON'LARIN HALKA BAĞLILIĞIN, YOLDAŞLARA BAĞLILIĞIN, YÜREKLİLİĞİN, FEDAKARLIĞIN DESTANINI YAZARAK ÖLÜMÜ KUCAKLADIKLARI GÜNDÜR.

ON'LAR DÖRT YIL ÖNCE BİR DEVRİMCİDE MUTLAKA BULUNMASI GEREKEN DEVRİMCİ KARARLILIĞIN ÖRNEĞİNİ VERDİLER: HALK İÇİN NELERİN GÖZE ALINABİLECEĞİNİ ÖĞRETTİLER.

ON'LARIN DÜŞTÜKLERİ YERDE AÇAN BİNLERCE TOHUM TÜM YURDA YAYILDI.

DEVRİMCİLER BU SORUYA "OLAMAZ" DİYE CEVAP VERİYORLAR. GEÇMİŞİN DEVRİMCİ YANINI YÜCELTEN, YANLIŞININ SORUMLULUĞUNU, DEVRİMCİ BİR ŞEKİLDE SIRTLANAN DEVRİMCİLER, YANLIŞLARDAN ARINARAK DEVRİM YOLUNDA AZİMLE İLERLİYOR.

DİŞİNDEN TIRNAĞINA SİLAHLI, TOPLUMUN BÜTÜN ZENGİNLİKLERİNİ ELİNDE TUTAN SÖMÜRÜCÜ SINIFLAR, ANCAK HALK KİTLELERİNİN PROLETARYA ÖNDERLİĞİNDE, ONUN PARTİSİNİN ÖNDERLİĞİNDE VERECEĞİ HALK SAVAŞIYLA YIKILABİLİR. HALKIN ADINA ÖNCÜNÜN VERECEĞİ MÜCADELENİN ÖNCÜ NE KADAR YİĞİT, FEDAKAR VE HALKA BAĞLI DA OLSA YENİLGİYLE SONUÇLANACAĞINI O DÖNEMDE YAZILAN DESTANLARDAN OKUYABİLİRİZ.

KAHRAMANLARIMIZIN DEVRİMCİ KARARLILIĞINI, HALKA BAĞLILIĞINI PROLETARYANIN İDEOLOJİSİYLE BİRLEŞTİRMEYE ÇALIŞAN DEVRİMCİLER; KİTLELERİN MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEK, SINIF MÜCADELESİ ATEŞİ İÇİN DE ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNE ÖNCÜLÜK EDECEK İŞÇİ SINIFININ PARTİSİNİ İNŞA ETME YOLUNDA AZİMLE YÜRÜYORLAR. HALKIN MÜCADELESİNİ PROLETER DEVRİMCİ İDEOLOJİ IŞIĞINDA ÖRGÜTLEMEYE ÇALIŞIYORLAR. HER ALANDA BARIŞÇIL VE SİLAHLI BÜTÜN MÜCADELE YÖNTEMLERİNİ REDDETMEYEREK KİTLELERİN MÜCADELESİNE ÖNCÜLÜK ETMEK SİYASİ MÜCADELEYİ EN ÜST BİÇİMİ OLAN SİLAHLI MÜCADELEYE YÜKSELTMEYE ÇALIŞIYORLAR. AMA DEVRİMCİLER ARTIK ÖNCÜNÜN ŞİDDETİ, ÖNCÜNÜN SİLAHLI MÜCADELESİNİN DEĞİL, KİTLELERİN ŞİDDETİ, KİTLELERİN SİLAHLI MÜCADELESİNİN BİZİ ZAFERE GÖTÜRECEĞİNİN VE BU MÜCADELEYİ ANCAK PROLETARYA PARTİSİNİN ÖRGÜTLEYEBİLECEĞİNİ VE ONA ÖNCÜLÜK EDEBİLECEĞİNİN BİLİNCİNDEDİRLER.

KIZILDERE'DEN DÖRT YIL SONRA, BUGÜN ON'LARIN HALKA, DEVRİME, YOLDAŞLARINA BAĞLILIKLARINI ÖRNEK ALIP, BUNU MARKSİZM - LENİNİZMLE BİRLEŞTİRMEYE ÇALIŞARAK, ON'LARA OLAN BAĞLILIĞIMIZI VE SAYGIMIZI İFADE EDEBİLİRİZ.

ANILARI BİZE ÖNDER OLSUN.

ŞİMDİ BİNLERCE YENİ YÜREK HALKIN DAVASINA, HALKIN KURTULUŞU DAVASINA SIMSIKI SARILMAK İÇİN KENDİSİNİ MÜCADELEYE HAZIRLIYOR. 1971'DE NURHAK'TA, KIZILDERE'DE; KIRDA, ŞEHİRDE, HAPİSHANEDE, SOKAKTA DESTANLAR YAZANLARIN, HALKI İÇİN İDAM SEHPALARINDA GÖZÜNÜ KIRPMADAN ÖLÜME GİDENLERİN DEVRİMCİ KARARLILIK, FEDAKARLIK VE YİĞİTLİKLERİNİ KENDİLERİNE REHBER EDİNİYOR. AMA ONLARIN HATALARINDAN DERSLER ÇIKARMAYI ONLARA SAYGININ BAĞLILIĞIN GEREĞİ KABUL EDİYORLAR.

1971 HARAKETİ BİR YENİLGİYDİ, AMA AYNI ZAMANDA, TÜRKİYE HALKINI DEVRİME GÖTÜRECEK İPUÇLARINI DA İÇİNDE TAŞIYAN BİR YENİLGİYDİ. BEŞ YIL SONRA HERKES BU DÖNEMİN DEĞERLENDİRMESİNİ YAPIYOR. FARKLI DEĞERLENDİRMELER HALKIN DAVASINA BAĞLILIĞIN KISTASI OLUYOR.

HALK DÜŞMANLARI GEÇMİŞİN TÜMÜNÜ İNKAR EDİYOR

SOSYAL EMPERYALİZMİN İŞBİRLİKÇİLERİ TKP, TİP, TSİP GİBİ DEVRİM DÜŞMANI AKIMLAR, 71'İN TÜMÜNÜ İNKAR EDİYORLAR, BUNLAR BU DÜZENİN HALK YARARINA DEĞİŞTİRİLMESİNİ DEĞİL, HALK DÜŞMANLARI ARASINDA EL DEĞİŞTİRMESİNİ İSTİYORLAR. BU NEDENLE DÜZENİ YARALAYACAK HER TÜRLÜ ŞİDDETE KARŞIDIRLAR. DEVRİME BAĞLILIK, DEVRİMCİ KARARLILIK, YİĞİTLİK, HALKA BAĞLILIK BUNLARI KORKUDAN TİTRETİYOR. BUNUN İÇİN DÖNEKLERİ BAĞIRLARINA BASIYORLAR. DEVRİMCİLERİ ARKADAN HANÇERLEYEN YUSUF KÜPELİLER, ERTUĞRUL KÜRKÇÜLER, MÜNİR AKTOLGALARA BÜTÜN HALK DÜŞMANI HAİNLERE KUCAK AÇTILAR.

DEVRİM AĞALARI GEÇMİŞİN TİCARETİNİ YAPIYOR

KİTLELERİN MÜCADELESİNİ YÜKSELTME, ONLARI DEVRİM İÇİN ÖRGÜTLEME YOLUNDA HİÇBİR ÇABA GÖSTERMEYEN, KİTLELERİN MÜCADELESİNDEN KORKAN ONU PASİFİZE ETMEK İSTEYEN SAHTE DEVRİMCİLER, KENDİ PASİFİST YÜZLERİNİ GİZLEMEK İÇİN GEÇMİŞE TÜMÜYLE SAHİP ÇIKIYORLAR BUNLAR TESLİMİYETÇİLİKLERİNİ GİZLEYEBİLMEK İÇİN KESKİN LAFLAR ARKASINA GİZLENİYORLAR. GEÇMİŞİN İHTİLALCİ YANINI KÖRLETEREK GEÇMİŞE EN BÜYÜK İHANETİ YAPIYORLAR HER ALANDA TKP, TİP, TSİP GİBİ GEÇMİŞİ VE DEVRİMİ İNKAR EDENLERLE İŞBİRLİĞİ YAPMALARI KİRLİ YÜZLERİNİ AÇIĞA ÇIKARIYOR.

AÇIK VE DÜRÜST OLALIM. CEREYANLARA GÖĞÜS GERELİM

BAZI ARKADAŞLAR GEÇMİŞİ PROLETER DEVRİMCİ AÇIDAN ELEŞTİRME ÇABASINDA OLDUKLARINI SÖYLÜYORLAR. BU ARKADAŞLAR DÜŞÜNDÜKLERİNİ KİTLE ÖNÜNDE AÇIKÇA SÖYLEMEKTEN KAÇINDIKLARI İÇİN HALK DÜŞMANI AKIMLAR KARŞISINDA TUTUNAMIYORLAR VEYA DEVRİM YOLUNDA DOĞRU ADIMLAR ATAMIYORLAR. KENDİLERİNE SAĞDAN VE SOLDAN GELEN SALDIRILAR ONLARI DÜŞÜNDÜKLERİNİ SÖYLEMEKTEN ALIKOYUYOR. BİR DEVRİMCİ DOĞRU BİLDİĞİNİ TEK BAŞINA DA OLSA SÖYLEMEKTEN BİR AN BİLE GERİ DURMAZ. FAŞİSTLERİN TANKINA, TOPUNA, BİNLERCE ASKERİNE KARŞI ON KİŞİYLE YARATILAN DESTAN BİZE ÖRNEK OLMALIDIR.

Z A F E R E   D A İ R

Korkunç ellerinle bastırıp yaranı
dudaklarını kanatarak
dayanılmakta ağrıya.
Gayrı çıplak ve merhametsiz
bir çığlık oldu ümid...
Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmiyecek kadar
tırnakla sökülüp koparılacaktır.

Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.
Düşman haşin,
zalim
ve kurnaz...
Ölüyor çarpışarak insanlarımız,
-halbuki nasıl haketmişlerdi yaşamayı
ve toprakta herkesten fazla
onlar buna lâyıktılar-
Ölüyor insanlarımız,
-ne kadar çok-
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü nümayişe çıktılar
öyle genç ve fütursuz...

Günler ağır.
Günler ölüm haberleriyle geliyor.
En güzel dünyaları
yaktık ellerimizle
ve gözümüzde kaybettik ağlamayı,
-bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp
gözümüzden gözyaşlarımız gittiler-;
ve bundan dolayı
biz unuttuk bağılşamayı...

Varılacak yere
kan içinde varılacaktır.
Ve zafer
artık hiçbir şeyi affetmiyecek kadar
tırnakla sökülüp koparılacaktır...

İşçi Alımı İçin Yapılan İmtihanın Sonuçları Günlerce Önceden Belliydi

MALATYA SÜMERBANK FABRİKASI'NDA BASKILAR ARTIYOR

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NE,

"... Sana düşman,bana düşman, düşünen insana düşman ..." diye yazıyor Nazım Hikmet bir şiirinde. Evet, bizim sendikacılarımız da böyledir. Bu sendikacılar sana, bana, özgürlüğe düşman, temsil ettiği sınıfa düşman . Yaptığı sendikacılık döneminde işverene yaptıkları hizmetle, işçileri bölgelere ve mezheplere göre ayırmakla anılacak olan bu sarı sendikacıların son marifetlerini açıklamak, onları teşhir etmek hepimizin görevidir

Bunlar son dolapları nı işçi alımlarında ve işyerlerinde yapılan imtihanlarda çevirdiler

Bu yıl, şimdiye kadar görülmemiş bir biçimde imtihanla işçi alındı. Yüzlerce kişi İş ve İşçi Bulma Kurumundan kart alarak imtihana girdiler. Ama imtihanı belli kişiler kazandılar yani kazandırıldılar. Çünkü imtihanda kazanacakların listeleri daha önce hazırlanmıştı. Bunların başarı kazanıp kazanmamaları önemli değildi.

Listelerin hazırlanmasında emeği geçenleri şöyle sıralayabiliriz: 1) MSP'li bir müfettiş, 2) Hasan Doğan (Geçen dönem MSP milletvekili adayı idi), 3) Sendika, 4) Fabrika Müdürü.

Hasan Doğan toplantıya 350 kişilik bir listeyle geldi. Ona göre, alınacak işçiler bu listenin içinden seçilmeliydi. Sendika ise içerde MSP'nin güçleneceğini ve bu durumun kendisi için iyi olmayacağını bildiğinden direniyor ve kendi adamları olarak kabul ettiği Elazığ'dan ve Palu'dan gelenlerin de işe alınmalarını istiyordu. Neticede anlaşarak listeyi hazırladılar.

Sarı sendikacılar istedikleri kadar listenin hazırlanmasından bizim haberimiz yok, biz bu işe karışmadık desinler, bu durumu, işyerinde çalışan bütün işçiler olduğu gibi, bütün Malatya halkı da bilmektedir.

İmtihan meselesine gelince, şimdiye kadar yapılan bütün imtihanları hep MHP'liler, MSP liler kazanmışlardır. Daha doğrusu kazandırılmışlardır. Zaten imtihan heyetinde olan Muhsin Erturan "imtihan kazanılmaz, kazandırılır" demektedir. Aşağıda vereceğimiz bir kaç örnekle, imtihanların gerçekten onların dediği gibi geçtiğini ıspatlamaya, çalısacağız.

Dokuma ilave ustabaşılık imtihanında, Şevket ve Yakup adında iki işçi, arızayı verilen süre dolmadan onarmışlardır. Sendikanın saymanı Kemal Göltaş ise, arızayı verilen süre dolmasına rağmen onaramamıştır. Ama puanlama yapılırken arızayı onaranlara 100 er puan verilirken onaramayana da 94 puan verilmiştir.Daha sonra yapılan yazılı imtihanda aradaki puan farkını kapatan "üstün yetenekli" Kemal Göktaş imtihanı kazanmıştır.

Dokuma ihzar ustabaşılık imtihanında da aynı oyunlar oynanarak MHP ve MSP'li olan iki kişi kazandırılıyor. MSP'li ustabaşının iki senelik mazisi vardır. İki sene önce atölyede marangozluk eden bu adamın ustabaşı olmasında en büyük rolü ihzar teknisyeni Muhittin Timurkan oynamıştır. Kazanamıyan diğer ustaların bir çok özellikleri vardır. Mesela CHP'li oluşları, Alevi oluşları, sendikaya muhalif oluşları, gibi.

İplik boyadaki usta imtihanında ise üç aday var.Birisi sendikanın uşağı, diğer ikisi muhalifi. Daha imtihan listesi asılmadan herkesle bahse giren Hüseyin (sendikanın adamı) kendisinin kazanacağını iddia ediyordu ki, ilkokul diplomasını dahi dışardan rüşvetle almış bir adamdı.

Sonuç olarak şunu söylememiz gerekiyor. Sendika içerde tam bir baskı ve terör uygulamaktadır. Bütün ilerici demokrat ve yurtseverlerin bu gidişe dur demeleri, onların anti-demokratik uygulamalarını boşa çıkartmak için elele vererek direnmeleri, onların içerde çıkartmaya çalıştıkları silahlı çatışmaya engel olmaları ve bütün yasal yolların denenerek onların bu baskı ve tahakkümüne son vermeleri temel görevleridir.

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

Almanya'daki Türkiyeli Devrimcilere Yapılan Baskılar Son Bulmalıdır

Almanya'dan sınır dışı edilmek üzere tutuklanan 4 Türkiyeli yurtseverden ikisi; Hatice Yurtdaş ve Ömer Özerturgut 5.3.1976 da serbest bırakıldılar. Halen Mustafa Tutkun, tutukludur ve serbest olan Yüksel Uğurlu ile birlikte haklarında sınır dışı etme kararı geçerlidir.

Almanya, Türkiye ve diğer Avrupa ülkelerinde yürütülen geniş protesto kampanyaları sonunda, Alman Hükümeti tarafından serbest bırakılan iki yurtsevere 2 aylık geçici oturma izni de verildi. Siyasi iltica müracaatları ise halen incelenmektedir.

Diğer iki kişinin halen tutuklu bulunmaları, Almanya'da ve diğer ülkelerde geniş ve şiddetli bir protesto kampanyasının sürdürülmesine sebep olmuştur. Almanya Komünist Partileri başta gelmek üzere diğer ilerici güçler de kampanyaya katılmışlardır. Aralarında Uluslararası Af Teşkilatı ve Uluslararası Hukukçular Komisyonu Üyesi Prof Peter Noll'de bulunuyor. Almanya'da tanınmış yazarlar ve hakimler, din adamları gibi demokratlar da bulunuyorlar.

Almanyalı devrimciler Türkiye hapishanelerindeki devrimcilere şöyle sesleniyor - lar:

TÜRKİYE ZİNDANLARINDAKİ DEVRİMCİ VE İLERİCİ ARKADAŞLARA AÇIK MEKTUP:

Kardeşler:

14.3.1976'da Bielefeld'de, 4 Türkiyeli yurtseverin sınır dışı edilmesine karşı kararlı mücadeleye devam etme kararı aldık.

Biz, orada sizlerin insanlık dışı işkencelere ağır baskılara rağmen, halkımızın ve dünya halklarının kurtuluşu uğruna yürüttüğünüz mücadelenizi katiyetle destekleriz.

Emperyalistler ve uşakları yıkılışlarının sonuna gelmiş ve çürümüş güçlerdir.Halkların devrimci mücadelesi güçlüdür ve mutlaka zafer kazanacaktır.

Sizleri devrimci kardeşlikle selamlarız

Yaşasın Alman ve Türkiye halklarının devrimci dostluğu.

Kahrolsun Emperyalizm ve Faşizm!

14.3.1976, Bielefeld

Almanya Komünist Partisi
Almanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
Batı Almanya Komünistleri Birliği
Alman Kızıl Yardım Teşkilatı

BİZ YOKSUL ORMAN KÖYLÜLERİ İKİ KURU DAL TOPLADIĞIMIZDA TUTUKLANIP HÜKÜM GİYİYORUZ

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE,

Bizler, Halkın Kurtuluşu Gazetesini faşizmin zindanında okuyoruz Diyebilirimki, hepimiz, ilk kez halkın sorunlarını dile getiren bir yayın organıyla karşılaşıyoruz. Hepimiz çok beğeniyoruz. Tabii ki, biz emekçilerin kurtuluş mücadelesine rehberlik eden, bütün zorlukları göğüsleyen Halkın Kurtuluşu'nu yürekten desteklerken, belki eleştirilerimiz de olacaktır. Fakat bu kez cezaevindeki durumumuzu size yazmakla yetineceğiz.

Siz de yayınlayın kı, bu ilçe cezaevinde biz nasıl yaşıyoruz, bu hükümetin biz emekçilere ayırdığı ceza damı nasıl bir yerdir, halkımız da bilsin.

Biz bu cezaevinde 27 kişiyiz. Her şeyden mahrum, kader kurbanı değil, düzen kurbanıyız. Her gün sayımız değişiyor. Çünkü çoğumuz orman köylüleriyiz. Kömür yakma, odun yakma olanağından yoksun, kaloriferi görmek bir yana, düşünmekten bile yoksun orman köylüleriyiz. Öte yandan, dört bir yanı ormanlık olan orman köylüleriyiz. Öyle orman köylüleriyiz ki, kışın amansız soğuğundan, donundan korunmak için, yavrularımızı yaşatmak için ormanlıkta iki kuru dal ve çalı çırpı topladığımızda tutuklanır, hüküm giyer, para cezasına çarptırılır, hakarete uğrarız. Veya iki koyun ya da keçimiz ormana girerek kışın ortasında iki tane kuru yaprak yediğinde, ortaçağa has hakaret ve zor luklara tabi tutuluruz. Köylülerin gerçek yaşantısını herkes bilir. Şimdi, yıllardır maruz kaldığımız sömürü ve zulmü değil, bu zulmün kopmaz bir parçası olan, bu zindandaki acılarımızı anlatacağız kısaca.

KOĞUŞ DENİLEN HÜCREDE SU YOK, TUVALET YOK!

Cezaevi denilen bu zindan, galiba, 13.yüzyılda öküz Mehmet Paşa tarafından yaptırılmış bir kışlanın iki tane küçücük harabe hücresinden meydana gelmiş. Yapıldığından bu yana sıva yüzü görmeyen, rutubetli, isli ve örümcekli duvarlardan ibaret olan bu iki hücrenin önünü etrafını yüksek duvarlar çeviriyor. Mille dolu küçücük bir bahçesi var. Bu bahçede ancak gökyüzünü görebiliyoruz. Koğuş denilen hücrelerin içinde tuvalet ve su yok. Akşam, hücrelerin kapısı dıştan kitlenir. Ya tuvaletin gelirse? Sabahı beklersin! Karakolda, göz altındakilere jandarma ve polislerin dediği gibi: "İsterse kasığın patlasın, size tuvalet yok." Daha dayanamıyan kapının arkasına eder. Sabahleyin de temizler. Her tarafı nemve is olan duvarlarına, el dokundurmak, kendi paramızla onarmak ve sıva vurmak da yasak.Yetkililerin diliyle söylersek "kimse el süremez, burası antika, müze olacak." Tabii onlar yaşamıyor burada. Yaşayanlar bizleriz; aynı yerde hem pisleyen, hem de yemek yapan biz işçi ve köylü emekçiler. En ufak bir yağışta içi su ile dolan hücremizde, korkusundan, kimse de şikayetçi olamaz.

ACİL HALLERDE DAHİ DOKTOR GELMİYOR.

Yukarıda anlattığımız şeylerin üstüne üstlük, acil hallerimizde dahi doktor gelmiyor,hükümet tabibi de uğramıyor. Acil hallerimizde Ulukışla Cumhuriyet Savcılığına dilekçeyle müracaat ediyoruz. Müracaatımızın üzerinden günler geçiyor, ne hastaneye ne de doktora götürülüyoruz. Bu pis,rutubetli yerde ölüme terkediliyoruz. Savcı da haftada bir kez geliyor ama bizlerle görüşmeden, görüş de kabul etmeden çıkıp gidiyor.

Biz Halkın Kurtuluşu vasıtasıyla, bütün işçi köylü emekçi halkımıza sesleniyoruz:

Biz bu sömürü ve zulme daha ne kadar sabredeceğiz? Yok yere zindanlara dolduruluyoruz, bu zulmün hesabı sorulmayacak mı?

Sorumlular! Yahya Demirel'in içinde bulunduğu cezaevi koğuşunun disiplini, bakımı bizimkinin aynı mıdır? Bizce elbette aynı değildir. Bizler, hayatımızı sürdürmek için çabalayan emekçileriz, düzen kurbanlarıyız. Yahya Demirel ise, gavurla elbirliği yapan, halkımızı, ülkemizi sömüren, emekçi kardeşlerimizin alın terini sömüren,milyonları dolandıran ... Bu nedenle onun yattığı cezaevi koğuşu bu lükstür, özeldir. Bizim gibi terkedilmemiştir. Çünkü düzen onundur.

AHROLSUN SÖMÜREN VE ULMEDENLER!
AHROLSUN FAŞİZMİN İNDANLARI!

ULUKIŞLA CEZAEVİNDE

TUTUKLU VE MAHKUMLAR

Darıca Köyü Halkı Hırsız Çetesi İle İşbirliği Yapan Başçavuşu Kovaladı

"HALKIN KURTULUŞU"NA,

Biz Elbistan ilçesinin Darıca köylülerinin heryıl yüzlerce malımız çalınır, evlerimiz soyulur, fakat, hırsızlar hiçbir zaman yakalanmaz. Malımız bulunmadığı gibi, şikayette bulunduğumuz için karakola çekilip dayak yeriz. Hırsızlar ellerini kollarını sallaya sallaya içimizde dolaşırlar. Çaldıklarının bir kısmını karakoldakilere yedirdikleri için, kimse onlara dokunmaz.

28 Şubat akşamı, köyümüzü soyup soğana çeviren hırsız çetesi yanlarında kendilerini devamlı kollayan, Sevdilli jandarma karakolunda görevli uzatmalı çavuş olduğu halde Kozluca'da içki içip Elbistan'a dönerken köyümüzün kahvesine uğradılar. Naralar atarak etrafa küfürler savurdular. Bu son gelişlerinde artık canımıza tak demişti köylüler olarak hepimiz birleşip bunların üzerine yürüdük, uzatmalı çavuş da dahil,hepsi çil yavrusu gibi dağıldılar. Araya girenler oldu ve hırsızlar taksi ile kaçacak zamanı ancak buldular.

Bu son olay bize, biz birleşip karşı koyunca baskı ve zulümden yana olanların kaçacak delik aradıklarını gösterdi.

DARICA KÖYLÜLERİ

YURTSEVER BİR ASSUBAY HAKSIZ YERE EMEKLİYE SEVKEDİLDİ

Size anlatacaklarım olmamış şeyler değildir. Türkiye'de, bu türden hergün yüzlerce olay olmaktadır. İlerici olmanın suç sayıldığı bir dönemde yakınmak değil, direnmek gerektiğini biliyorum.

Bu koşullar altında, başımdan geçenleri sizin aracılığınızla kamuoyuna ve ilgililere duyurmakta bir direnme biçimidir. Halkımızın ve yurtsever aydınlarımızın yaşadığı yüzlerce olaydan biri benimkidir.

1956 doğumluyum. Bir kaç ay öncesine kadar İzmir'de HAVA ASSUBAYI olarak görev yaptım. Şimdiyse, faşist assubaylarının düzenledikleri bir tertip sonucu emekliye ayırdılar. Sakın yakındığım ya da pişmanlık duyduğum izlenimine kapılmayın. İnandığım yolda daha büyük cezalara göğüs gerebilirim.

Bir sabah göreve gittiğimde, derslikte boş bulduğum bir sıraya oturdum. Az sonra, arama yapıldı ... Benim oturduğum sırada bir bildiri bulundu.

Sonradan öğrendiğime göre, bu bildiri, İzmir'de faaliyet gösteren bir demokratik örgüte aittir. Soruşturma açıldı, mahkemeye verildim ...

Görüşlerini hiç bir zaman benimseyemeyeceğim KEMAL KIRMIZIGÜL ve HASAN SELEN adlı sağcı astsubayların aleyhimde hazırladıkları gerçek dışı rapor ve beyanları Askeri mahkeme geçersiz saydığı için beraat ettim. Ayrıca oturmuş olduğum sırada bulunmuş bildiri de bana ait değildi.

Ve nihayet, Askeri Sicil Yönetmeliğinin 53/E uyarınca (Yasak görüşleri benimsemiştir.) gerekçesiyle idari yargı sonucu beni emekliye ayırdılar.

Emekliye ayrıldığımdan bir ay sonra 1-2 Şubat 1976 tarihli gazetelerde bir haber okudum: Gaziemir'in 100 kadar assubay tarafından basıldığını, olayın bir kız yüzünden çıktığını yazdılar. Oysa gerçek böyle değildi. Beni bir tertip sonucu ordudan atmayı başaran Kemal Kırmızıgül ve Hasan Selen adlı iki assubayın liderliğinde 100 kadar assubay, Gaziemir halkına gerici bir bildiriyi dağıtırlarken halkla çatışmışlardır.

Bu olay üzerine Kemal Kırmızıgül ve Hasan Selen'in evlerinde yapılan bir arama sonucu faşist bildiriler ve yayınlar ele geçirilmiş ve ilgili şahıslar Güzelyalı Askeri Savılığına teslim edilmişlerdir. Haklarında dava açılıp, şu anda yargılanmaktadırlar.

Bu durum karşısında, rapor ve tanıklarına itibar edilerek bir assubayın ordudan atılmasına yol açan bu faşist assubayların amaç ve tertipleri gün gibi ortaya çıkmıştır. Bu olay kimin hangi zihniyet sahiplerinin orduyu siyasete alet ettiklerini de belgelemektedir.

Sizin aracılığınızla kamuoyunun soruna ilgi göstermesi sağlanabilirse haklı olduğum bir kez daha kanıtlanmış olacaktır.

Bu arada kimi sağırlar da işitmeye başlayabilir belki ...

ALİ TEKTEN
EMEKLİ HAVA ASSUBAY
1975/164

KURŞUNLU LİSESİ'NDEKİ FAŞİST BASKILAR DEVAM EDİYOR.

MC İktidarı sayesinde bir yıllık öğretmen iken on yıllık öğretmenlerin başına müdür olarak ilçemiz lisesine atanan faşist Müdür Ali Kara MC'ye layık olabilmek için gelir gelmez devrimci öğretmen ve öğrenciler üzerinde terör uygulamaya başlamıştır.

Öğrencilerin yaşantısını düzene sokmak iddiasıyla geceleri öğrenci avına çıkan müdür faşist öğrencilere durumu önceden haber vermek suretiyle ayırım ve baskı yaparken, giderek yeni yöntemler denemeye başlamıştır. Tümü devrimci olan son sınıf öğrencilerine sürekli hakaret eden müdür bu baskıların sonuç vermediğini, öğrencileri daha da birleştirdiğini görünce dayak atma yolunu seçmiştir.

10.3.1976 günü saat 9.15'te öğrencilerin üzerini aramaya yeltenen müdür bütün sınıfın direnişiyle karşılaşınca şaşkına dönmüştür. Öğrencileri okuldan atmakla tehdit eden faşist Ali Kara bunun da fayda etmediğini anlayınca salonda tek başına dolaşan devrimci bir öğrenciyi öğretmenleri aleyhine şahitlik yapmaya zorlamıştır. Faşist müdür istediğini elde edemeyince de öğrenciyi yumruklamaya başlamıştır. Bir anda ana-baba gününe dönen okulda müdür bu sefer de kaçacak delik aramaya başlamıştır. Kurşunlu Halkı da olayı haber alıp okula doğru yürümeye başlayınca faşist müdür bu sefer de korkudan ne yapacağını, ne diyeceğini şaşırmıştır.

Bütün gericiler, faşist müdür ve onun yardakçıları şunu iyi bilsinler ki, Kurşunlu'da istedikleri gibi at oynatamayacaklardır.

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ.
KAHROLSUN FAŞİZM!

KURŞUNLULU DEVRİMCİLER

Dövülen Bir Kız Öğrenci:

"ZULÜM BİR GÜN DURACAKTIR...." DİYE BAĞIRIYORDU

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİ'NE,

Faşist diktatörlüğün temsilcileri halkın gözleri önünde terör ve zorbalığa devam ediyorlar. Günlük gazeteler ise haberleri çok sınırlı veriyorlar. 15 Mart günü Ankara Tıp Fakültesinde olan olaylar yanlış aksettirildi. Faşist zorbaların yaptıklarını gazetelerde görmek mümkün olmadı. Olaya şahit olan biri olarak gerçeklerin halkın gazetesi olan "Halkın Kurtuluşu"nda yayınlanmasını, gerçeklerin halka ulaştırılmasını istiyorum.

OLAYI GÖRDÜĞÜM KADARIYLA NAKLEDİYORUM:

15 Mart günü Yenişehir istasyonunda banliyö trenini bekliyordum. Saat 13.50'yi gösteriyordu. İstasyonun başından sonuna kadar yürümeye başladım. Tıp Fakültesinin Yenişehir İstasyonuna bakan cephesine geldiğimde, fakültenin önünde 200 kadar toplum polisi, bir o kadar jandarma ve başlarında subaylar vardı. Ellerindeki telsizlerle sağa sola emirler veriyorlardı. İnsan avcılığı için hazırlanmış operasyonlarını uygulamaya çalışıyorlardı. Biraz sonra kızlı, erkekli öğrencileri cemselere doldurmaya başladılar. Sürekli copluyorlar, tekme tokat girişiyorlardı. Bu dövülme sırasında bir kızın çığlığını duydum. Arkasından ince bir ses (zannediyorum dövülen kızın sesiydi) "Zulüm bir gün duracaktır, halk zinciri kıracaktır" diye bağırıyordu.

İstasyon bir miting alanına dönmüştü. Halk hem yapılanları seyrediyor, hem konuşuyordu.Duyabildiğim konuşmalar şunlardı: "Yapılan katliamların hesabı sorulmuyor.", "Polis zorbalık yapıyor.", "Olayları MC hükümeti yaratıyor.", "MC hükümeti gitmeli"

"Halkın Kurtuluşu" gazetesine başarılar dilerim.

ANKARALI BİR DEVRİMCİ

SİZ ÖLDÜRDÜKÇE BİZ DİRİLECEĞİZ

Yüreğimizde dinamit yığınları yürüyoruz
Ellerimiz çelikten iki yumruk gidiyoruz
Güneşi götürüyoruz karanlık sabahlı insanlara
Çok ötelerde bayram var bizi bekleşiyorlar
Bir işçi kız alınterini siliyor sabırsız
Bir avuç toprakla kundaklı çocuk gülüyor
Yürüyoruz... Uzaklarda gelişimiz kutlanıyor
Aldatanların sömürenlerin ihanet edenlerin
O kan kokan elleri kaçışıyor önümüzden
Siz aldatanlar, sömürenler ihanet edenler
Satılmışlar sürüsü kanımızı emen sülükler
Yağdırın kurşunlarınızı atın taşlarınızı
Çivili sopalarınızla gelin üstümüze vurun
Bekleyenlere güneşi mutlaka götereceğiz.

GÜNALAN

HESAP SORACAĞIZ

Kesinlikle bunu bilin,
Sizden hesap soracağız.
Yaşamaz Faşizim zulüm,
Sizden hesap soracagız.

Halklar silahını aldı,
Herkes hedefini bildi.
Hesap sorma günü geldi,
Sizden hesap soracağız.

Nerde dedemin tarlası,
Size mi kaldı mirası?
Şimdi gelmişken sırası,
Sizden hesap soracağız.

Ağa malını almıştır,
ÇAĞLARİ yoksul kalmıştır.
Şimdi herkes uyanmıştır,
Sizden hesap soracağız.

AŞIK ÇAĞLARİ

FAŞİZME KARŞI

Emekçi gardaşlar dinleyin beni,
Faşistler kol kol olmuş geliyor.
Grev, direniş nerde, orda faşolar
Ekmeğimizi çalmak için copla geliyor.

Faşizm tırmanıp geliyor gardaş,
Devrimci, yurtsever, demokrat gardaş,
Tek yumruk olalım faşizme karşı,
Bizi katletmek için meydan arıyor.

Arkadaş Doğu'da milli zulüm var,
Meclise verildi faşist yasalar,
Halka karşı çıkmış geliyor zamlar,
Uygulanmak için ortam arıyor.

Faşizme karşı olmazsak eğer,
Ona karşı birlik olmazsak eğer,
Gideriz vallahi hep birer birer,
Kudurmuş köpekler zulme geliyor.

Sanmayın faşolar devran böyle kalacak,
Gene sanmayın dökülen kan yerde kalacak,
Hesap sormak için işçi-köylü birlik olacak,
Demokratik devrime birlik olmuş geliyor.

İşçi-köylü birleşip geliyor işte,
Bir ayağı Ay'da, bir ayağı Güneş'te,
Ulusal demokratik halk devrimi için ilk yürüyüşte,
Kendi dünyasını yaratmak için geliyor.

SUNGURLU'DAN BİR DEVRİMCİ

" Biz Kürtler Üzerindeki Zulüm ve Baskı Daha da Katmerli"

Biz geri kalmış Türkiye'nin doğu bölgesinde, Kars'ta, insanca yaşama hakkından yoksun jandarma zulmü altında yaşayan köylüleriz. Hele kürt olanlarımız üzerindeki baskı ve zulüm daha da katmerlidir.

Biz Türk ve Kürt halkından emekçiler olarak milli zulme son diyoruz. Jandarma zulmüne son diyoruz. Biliniyor ki, doğuda halkımızda doğal olarak silah bulunmaktadır. Bunu herkes bilir. Hakim sınıflar halkın silahlı olmasına tahammül edememektedir. Silahlar da bahane edilerek halkımızın canına kıyılmakta, akıl almaz işkencelere başvurulmaktadır. Dayak ve işkence yetmiyormuş gibi bir de jandarmanın eline düşen köylülerden rüşvet alınmaktadır. Karakola düşen köylüler, özellikle kürt köylüleri şu sözlerle karşılaşıyorlar: BU KARAKOLA DÜŞEN EN AZ BEŞİN YANINA İKİ SIFIR ATMADAN KURTULAMAZ ...

Çoğu kürt köylerinin yolları, okulları yoktur. Kürt köyleri daha çok verimsiz arazilerin bulunduğu yerlerdedir ...

Ürettiğimiz ürünlerin bir kısmı da çeşitli yollardan şeyhlere, ağalara akmaktadır. Köylülerin mücadelesinin zayıf, bilincinin geri olduğu yerlerde sömürü daha da azgınlaşmaktadır. Bizi azgınca sömüren toprak ağalarına, işbirlikçi burjuvaziye karşı halkımızı devrimci cephede birleştirelim. Bunun uğraşını verelim. Devrimci düşünceyi köylülerimize sabırla anlatalım.

YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ
KAHROLSUN GERİCİ İŞBİRLİKÇİLER
KAHROLSUN HER TÜRLÜ EMPERYALİZM

KARS'TAN BİR GRUP KÖYLÜ

HALKIN KURTULUŞU

Elbistan'da "KARA DÜZEN" Piyesi Kanunsuz Olarak Engellenmek İstendi

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

Elbistan Halk Derneği olarak devrimci uğraşlarımıza devam ediyoruz. Son olarak KARA DÜZEN adlı bir temsil sahnelemek istedik. Ancak bütün yurtta olduğu gibi burada da faşizan engellemelerle karşılaştık. Engellemeler bizi yıldırmadı. Temsili oynamak için bütün olanakları kullanmaya kararlıyız. Biz, demokratik kitle örgütlerinin görevlerinden birinin de, burjuva yasalarını zorlamak olduğunu biliyoruz. Bu açıdan her başarı her ilerleme bir kazanım, her sinme bir mevzi kaybetmedir.

Temsil, önce olay çıkar nedeniyle engellendi. Bu arada iki kez Ülkü Ocaklarına temsil için izin verildi. Bunun arkasından biz, bunun açıkça taraf tutma olduğunu, herşeye rağmen temsili oynayacağımızı söyledik. Emniyet amiri önce olumlu tavır aldı. Sonra piyeste "Siyasi yön" görüldüğü için tekrar yasaklandı. Biraz hukuk bilen kişi bu gerekçeye güler.

Bize şu görev düşüyordu. Yapılan bu yasa dışı faşist baskı ve engellemeleri teşhir etmek, yasal hakkımızı kullanmak için mücadele etmek. Faşist baskının teşhirini, kitlelerin hakkı sesine ve mücadelesine kulak tıkamayacak yurtsever, devrimci basına göndererek sağlamak istedik. Örgütleme özgürlüğüne indirilen her türlü faşist saldırıyı teşhir etmek, yayınlamak devrimci basının görevidir. Bu nedenle yazımızın yayınlanacağını umuyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

ELBİSTAN HALK DERNEĞİ
BAŞKANI
ÖMER KIRAT

Deva Holding'e Bağlı

Ba.ta.1.sh.

harçlığının arttırılmasını ve yakacak parasının arttırılmasını istedik. Patronla bu konularda anlaşamadık. Her kıdem yılı için saat başına 5 krş. zam istedik, onu da vermedi". EVMA işçilerinin bu isteklerle başlattıkları grev, bu işyerindeki ilk grev. Zaten daha önce işyerinde sendika yoktu. Dolayısıyla şimdiye kadar bir toplu sözleşme görüşmesi de olmamıştı.

EVMA işçileri ilk defa grev okulunun öğrencileri oluyorlar. Grevde işçiler tek bir yumruk gibi birlik olmalılar. Grev çadırında grevin başarıya ulaşması için ne yapmak gerektiğini konuşup tartışmalıdırlar. Sendikaların, grevlerin işçilerin mücadele silahları olarak ne işe yaradığını, toplu sözleşme görüşmelerinde nelere dikkat etmek gerektiğini düşünmeli ve tartışmalıdırlar. Civar fabrikalardaki işçilerle, devrimci kişi ve kuruluşlarla bağlarını geliştirmeli, tecrübelerden yararlanmalıdırlar.

EVMA işçilerine mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

Akçadağ

Ba.ta.1.sh.

AKÇADAĞ İLKÖĞRETMEN OKULUNDAKİ BASKILAR DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ YILDIRAMAZ.

Bir müddet önce faşistlerin okulu işgal etmeleri üzerine çıkan çatışmalarda, pek çok devrimci öğrenci yaralanmış, topluca karakollarda işkence edilmiş, okuldan atılmışlardı. Olayları başlatanlar faşistler olmasına rağmen, onlar hala serbestçe dolaşmakta, sokaklarda rastladıkları devrimcilere saldırmaktadırlar. Polisin ve sivil faşistlerin saldırıları yanında, öğrenciler, bir de faşist müdür Cafer Toksun ve etrafındaki öğretmenler; Mehmet Yıldırım, Mehmet Kara, Halit Karadağ, Remzi Sağıroğlu'ndan çekmektedirler. Bu faşistler, öğrencileri yatakhanelerinden toplayıp [illegible] karakollara götürüp işkence etmişlerdir.

Faşistler, başlarında MİT ajanı Hasan Şahin olmak üzere Akçadağ İlköğretmen Okulu yakınında bakkallık yapan Hasan Kocakaya'yı dövüp, dükkanını yağma etmişlerdir.

Son olarak 27.2.1976 günü maaş almak için müdür odasına giren devrimci öğretmen Ali Koç kapılar kapatılarak dövülmüştür. Durumu karakola bildiren öğretmen, karakoldan binbir hakaretle kovulmuştur.

Tüm bu baskılar Akçadağ'ın yurtsever halkının örgütlü mücadelesi olmadan durdurulamaz. Çünkü, eğer bu gün faşistler Akçadağlı yurtseverler üzerinde baskı uygulayabiliyorlarsa bunun iki nedeni vardır. Birincisi; saldırganların sırtlarını dayadıkları MC iktidarı tarafından sonsuz destek görmesi, ikincisi ve en önemli olanı da Akçadağlıların örgütlü olmamalarıdır. Bu yüzden en kısa zamanda dernekler, birlikler kurarak güçlerimizi birleştirmeli ve faşistlere topluca karşı koymalıyız. Akçadağ civarında oturan köylülerle ortak miting ve gösteriler düzenleyerek, hareket içinde faşizme karşı tek yumruk olmalıyız.

SAĞLIK OCAĞI SEKRETERİ HASAN ŞAHİN BİR MİT AJANIDIR.

Jandarmalar ise, asker kaçağı arıyoruz diyerek bütün evleri aramakta, yalnız devrimci bildiği gençleri alıp karakola götürmektedir. Öğrenci olup olmadığına bakılmaksızın yakalanıp Akçadağ Jandarma Karakolu'na getirilen devrimci gençler, haklarında "asker kaçağı olanlar yakalandı" tutanağı, elleri bağlı olarak Malatya Askerlik Şubesi'ne gönderilmektedir. Böyle bir şey olmadığı için de buradan serbest bırakılmaktadırlar.

Devrimciler köy kahvelerine girdiği zamanlar kahve jandarmalar tarafından basılmaktadır. Kahvede köylülerle devrimcilerin konuşmasını engelledikten sonra, kahvede bulunanlar herkes aranmakta, bazan da hiç bir gerekçe gösterilmeden, devrimciler karakola götürülmektedir. Sağlık ocağının sekreteri olan MİT ajanı HASAN ŞAHİN devrimciler kahvelere geldiği zaman hemen jandarmaya haber vererek, kahvenin basılmasını sağlamaktadır. Tüm Akçadağlılar bu faşist köpeği iyi tanımalıdırlar.

Jandarma ve Gardiyanlar Ankara Merkez Cezaevi'nde

Ba.ta.1.sh.

ince bir gömlekten başka giyecekleri yoktur. İşte bu çocuklar, cezaevinin köleleri olan bu çocuklar gardiyan dayağını en iyi bilenlerdir. Gardiyanların ağıza alınmaz küfürlerini en çok duyanlardır. Hasta olduklarında bakılmayanlar, doğru dürüst hamam yüzü görmeyenlerdir. Bu çocukların şu, 1975 sonlarında, kışın ilk karının düştüğü soğuk günlerde başlar. O soğuk günlerde, 4. koğuşta soba yoktu. O soğuk günlerde 4. koğuşun pencerelerinde cam yoktu. Çocuklar bit, pire ve pislik içindeydiler. Ve bir gece çoğu yataksız, yorgansız, çıplak olan çocuklar cezaevi idaresine karşı, pencere camı, soba ve iki ekmek istiyoruz diyerek direnişe geçtiler. Ranzaları ve dolapları yığdılar kapı arkasına. Adalet bakanı [?] istediler. Gardiyanlara açmadılar kapılarını. Çünkü, onların amansız ve insaf tanımaz dayaklarını biliyorlardı. Dilekleri şöyle sıralanıyordu: "Pencere camı istiyoruz. Soba ve odun istiyoruz. İki ekmek istiyoruz. Haftada bir hamam istiyoruz.. Bit için pire için ilaç istiyoruz. Hastalandığımız zaman doktorun bize bakmasını istiyoruz. Koğuşumuzda çayın serbest olmasını istiyoruz. (Çünkü 4. koğuşta çay ocağı yasaklanmıştır.) Yatağı olmayan arkadaşlarımıza yatak istiyoruz. Koğuşumuzun temizletilmesini, badana edilmesini istiyoruz. Gardiyanlar bize küfür ediyorlar. Anamıza, avradımıza küfür ediyorlar, bacımıza sövüyorlar. Olur olmaz nedenlerle gardiyanlar bizi dövüyorlar. Dayak istemiyoruz. Gardiyan olarak "Ali Baba" yı istiyoruz." Sonunda sabaha kadar direndi çocuklar. Bütün ısrarlara rağmen açmadılar kapıları. Savcı isteklerin yerine getirileceği sözünü verdi ve gerçekten de çocuklara bir baba gibi davrandı. Sözleri ile çocuklar da kapıyı açtılar ve savcı beyle konuştular...

Soba verildi. Pencere camları takıldı. İki ekmek mümkün değildi. Çay, paketi 30 liraya olmak kaydıyla serbest bırakıldı. Koğuş badana edilmeyecekti, imkanları yoktu. Yatak temini imkansızdı vs. Savcı çocukların taleplerini karşılamak istediyse de kendi iradesi dışındaki etkenler nedeni ile mümkün olmadı. Verilen sözler yerine getirilmedi. Ve 1976 ocağının en soğuk, karlı, fırtınalı günlerinde, 4. koğuşun tamiri nedeni ile çocukların bir kısmı II. koğuşa, bir kısmı da cezaevinin en soğuk, penceresiz, kapısız, sobasız ve susuz yeri olan müşahede hücrelerine verildiler. Orada dayanılmaz yeni günler başladı. Çocuklar 5 Mart akşamı, soğuğa, susuzluğa ve gardiyan baskısına karşı yeniden direnişe geçtiler. İstekleri müdür tarafından kabul edildi ve II. koğuşa verildiler. Fakat... 8 Mart'ı 9 Mart'a bağlayan gece, disiplin kurulunun kararıyla müşahedede [?] hareketin elebaşıları oldukları iddiasıyla 7 çocuk münferit denilen karanlık ve rutubetli hücrelere alındılar. Arkadaşlarının gardiyanlar tarafından dövüleceğini, ezileceğini düşünen 10-17 yaşları arasındaki çocuklar, arkadaşlarının verilmesi talebiyle akşam yedide direnişe geçiyorlar ve "Bağımsız Türkiye" diyerek bağırmaya başlıyorlar. II. koğuş diğer koğuşlardan uzak olduğu ve irtibatı kesik bulunduğu için durumu ancak sabah öğrenebiliyoruz. Bizim koğuşların kapısı da, çocukların direnişi bastırıldıktan, çocuklar ezildikten sonra, saat ondan sonra açılıyor.

Koğuşların kapıları kapandıktan sonra 7 bebeyi münferite alıyorlar, akşam yedide II. koğuşun yiğit bebeleri arkadaşlarını korumak ve onları istemek için direnişe geçiyorlar ve gardiyan dayağından korktukları için de, kapıların açılmaması için ranzaları kapı arkalarına yığıyorlar. Sabahın altısına kadar direniyor çocuklar. Yetkililer gidip geliyorlar, Harekatı yöneten mahkûm düşmanı Sami Uğur'dur. Plan gereği önce havuzun suyunu kova kova pencereden içeri döküyor kahraman gardiyanlar... Sonra da itfaiyenin yardımıyla su sıkıyorlar çocukların üzerine..... Daha sonra da jandarmalar, gardiyanlar kapıları kırıyorlar... Sopalarla, joplarla 10, 15, 17 yaşlarındaki çocukları öldüresiye dövüyorlar, tanınmaz hale getiriyorlar. Çocukların büyük bir kısmı hastanelik oluyor. Çocuklar jandarmalar, gardiyanlar ve itfaiyeciler tarafından dövülüyor, eziliyorlar.

Çocukları ezen gardiyanlardan tespit ettiğimiz mahkûm düşmanları şunlardır: Başgardiyan Şevki Kekeş, gardiyan Cafer Ayhan, Hasan Öztürk, Haydar Yavuz, Seyfettin Akgümüş, Halit Başdemir, Doğan Yılmaz ve gardiyan Kubilay (Gülhan Eser).... revir görevlisi Alaaddin.

Bu olayların ardından: Recep Acar, Haydar Akyar, Ercan Akyürek, Burhan Cengiz, Mehmet Çetinkaya, Satılmış Değirmenci, Feridun Dursun Efendioğlu, Rüstem Kılıç, Necati Koç, Veysel Öztürk, İbrahim Öztürk, Orhan Öztürk, İlyas Takur, Kazım Yetiş Niğde Aksaray Cezaevine sürülmüşlerdir.

Çankırı Cezaevine gönderilenler şunlardır: Hüseyin Akdoğan, Erdal Aslangöz, Elmas Altın, Hamit Çelik, Mehmet Çelik, Cafer Gezgin, Arif Kahveci, Atilla Tüzer, Salih Kaçmaz ve on çocuk daha...

Konya Cezaevine sürülenler: Fikret Akçeşme, Halil Baş, Hüseyin Ilgaz, Zeki Zorovalı ve 19 arkadaşı.

Diğer bebelerin neolacağını henüz bilmiyoruz.

Bu baskı ve zulümle cezaevi bizleri oyuna getirmek istemektedir. Amaçları, genel bir ayaklanma tohumlarını oluşturmak..."Ankara cezaevindeki devrimciler ve Yılmaz Güney çocukları kışkırtmak istemektedir" havasını yaratmak. Haksızlıkların karşısında durmak, onları sergilemek, herzaman her yerde olduğu gibi cezaevinde de görevimizdir. Bu görevi sonuna kadar sürdürmeye kararlıyız.

Cezaevindeki bu durumlar göz önünde tutularak, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi yığınların, demokrat ve yurtseverlerin Ankara Kapalı Cezaevi'ndeki olaylara seyirci kalmayacaklarına inanıyoruz. Ve halkımıza yapılan, yapılmakta olan ve bundan sonra da yapılacak olan haksızlıklara, baskılara karşı aktif biçimde direniş ve mücadeleye çağırıyoruz.

Tekrar ediyoruz.... Başta ezilen çocukların anaları, babaları ve halkımız...

Ankara Kapalı Cezaevi'ne dikkat ediniz ve ezilen çocukların hakkını arayınız.

Mahküm düşmanı gardiyanlardan ve bu işin gerçek sorumlularından hesap sorulmalıdır.

ANKARA KAPALI
CEZAEVİNDE BULUNAN
BÜTÜN DEVRİMCİLER ADINA
YILMAZ GÜNEY

Unilever'de Zafer

Ba.ta.1.sh.

riyorlar, sonra da kıdemsiz, tazminatsız kovuyorlardı. Toncuları yemek verilmediği gibi, imalat işçilerinin yemek artıklarının dahi onlara verilmesi yasaktı.

Unilever patronlarının bu zulmü, bu talanı, boşuna değildir. Onlar, bu şekilde hem toncuları sindirmeyi hem de işçilerin emeğini son damlasına kadar sömürmeyi amaçlıyorlardı. Bölge Çalışma Müdürlüğünün yaptığı tespitlere göre, Unilever patronları bu uygulamalarla, işçilerin sırtından her sene fazladan 10 milyon vuruyorlar.

GIDA-İŞ İÇİNDEKİ DEVRİMCİ BİRLİK GRUBU, UNILEVER'DE TONCULARIN YANINDA SAF TUTTU.

Unılever patronları, toncular üzerindeki zulüm ve yağmada, en büyük desteği Türkiye Gıda-İş sendikasının ağalarından görmüşlerdir. Türkiye Gıda-İş bu iş yerinde onbeş senedir toplu sözleşme yapmaktadır. Aynı iş yerinde onbeş senedir toncu işçi çalıştırılmaktadır. Sendika ağalarıyla, patronlar arasındaki anlaşma gereğince, işçiler sendikaya üye kaydediliyor ve Türkiye Gıda-İş'in yaptığı toplu sözleşmelerden yararlandırılmıyordu.

Bunun üzerine, Gıda-İş Sendikasının içinde kendisine Devrimci Birlik Gurubu adını veren muhalefet, bu işçileri Tekel işçileri tarafından kurulan Devrimci Nakliyat-İş Sendikasında örgütledi. Nakliyat-İş Sendikası yasalar gereği önce Erdem Nakliyat Firmasını toplu sözleşmeye çağırdı. Bu firma, toplu sözleşme çağrısına uymayınca grev hakkı doğdu, grev kararı alındı.

İŞÇİLER UNILEVER'DE İLAN EDİLEN KANUNSUZ LOKAVTI PATRONLARIN BAŞINA ÇALDILAR.

Unilever patronları "Toncular Erdem Nakliyat'ın işçileri sayılır" deyip işin içinden sıyrılacaklarını sandılar. İşyerindeki grev kararını yırtıp kanunsuz lokavt ilan ettiler. Toncular da patronların bu kanunsuzluğuna karşı grev bayrağını açtılar. Unilever'de grev başladı. Fabrikaya malın girip çıkması engellendi.

UNILEVER PATRONLARI, DEVRİMCİ BİRLİK GURUBUNUN SENDİKA AĞALARINA BENZEMEDİĞİNİ GÖRDÜLER.

Onca yıldır ezip zulmettikleri tonucuların greviyle, fabrikada üretim duruverdi. İçeriye mal giremediğinden imalat kısmı da üretim yapamıyordu.

Patronlar, Türkiye Gıda-İş'in ağalarından alışmış olacaklar ki, "iki çift lafla bu işi hallederiz" diye düşündüler. Sendikacılara, "işçiye iş başı yaptırın, lokavtı kaldıralım" dediler. Sendikacılar "bir isteğiniz, teklifiniz varsa Noter kanalıyla iletin" deyip patronların bu hilesini boşa çıkardılar. Unilever yöneticilerinin polis çağırma tehdidi de kar etmedi. Grev yerinde görevli polislerden, Ulaş Bardakçı'nın katili Reşat Okutan'nın da çabaları boşa çıktı.

12 Mart döneminde, çelik yelekli idam mangasıyla "aslan kesilip", Ulaş Bardakçı'yı kahpece öldüren Reşat Okutan bu kez de; sözde tatlı dilli, yaltakçı tavırlarıyla grevcileri yumuşatmak, onların dirençlerini kırmak istiyordu. Polis şefleri "eski hizmetlerine" güvenerek onu böylesine önemli bir greve göndermişlerdi. Kuzu postuna da bürünse, kurt her zaman kurttur. Reşat Okutan gibilerinin hayatta tek bir amacı vardır. Bazen kanla, bazen de tatlı dille patronların, ağaların çıkarlarını savunmak, halkın mücadelesini bastırmak.

PATRONLARLA TÜRKİYE GIDA-İŞ'İN AĞALARI EL BİRLİĞİ ETTİLER. GENE DE İŞÇİLERİN ZAFERİNİ ENGELLEYEMEDİLER.

Patronlar imalattaki işçilere yükleme boşaltma işlerini yaptırıp, grevi kırmayı denediler Ama imalat işçileri, toncuları sonuna kadar desteklediklerini söyleyip birliğin gücünü ortaya koydular.

Türkiye Gıda-İş'in satılmış yöneticileri, tam bu sırada patronların imdadına koştular. Gıda-İş'in Unilever baş temsilcisi Yüksel Ergen başka işyerlerinde çalışan 10 işçiyi Türkiye Gıda-İş'e üye kaydetti. Bu işçileri grevcilerin yerine çalıştırmak istedi. İmalat işçileri bunları servis arabalarına almadılar.

ON SENEDİR EZİLEN İNSAN GÜNÜ GELDİĞİNDE HAYATINI DA VERİR.

Unilever patronları bu kez Nakliyat - İş yöneticileriyle gelip görüştüler. Patronların "siz işbaşı yaptırın biz herşeyi halledeceğiz" şeklindeki tekliflerini sendikacılar, "sözünüzü ciddiye alacak kimse yok" deyip terslediler. Patronların grevi polise kırdırma tehdidine, şöyle cevap verildi, "sizler bu grevi kırdıramazsınız. On senedir ezilen, sömürülen bu insanlar gerektiğinde ölmeyi de bilirler" "Polisin de grevi kırmaya gücü yetiyorsa gelsin kırsın."

GIDA-İŞ GENEL YÖNETİM KURULU VE SOSYALİST PARTİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ UNILEVER BAŞTEMSİLCİSİ YÜKSEL ERGEN'İN GREV KIRICILIĞINA BÜTÜN UNILEVER İŞÇİLERİ ŞAHİTTİR.

Ertesi gün polis yazılı emirle grevi kırmak üzere geldi. Toplum polisinin arkasından, işçi sınıfının düşmanları da bir bir sökün ettiler. Türkiye Gıda-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu ve Sosyalist Parti Yönetim Kurulu Üyesi Unilever Baştemsilcisi Yüksel Ergen ve Türkiye Gıda-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu Üyesi Davut Ürün imalat işçilerini topladılar. İşçileri grevi kırmaya teşvik ettiler. Oylama yapıldı. 84'e 17'lik sonuçla imalat işçisi, toncuları destekleme kararı aldı. Unılever işçilerinin şamarını yiyen bu hainler, önlerine baka baka çekip gittiler.

POLİSİN GREVİ KIRMA GELDİĞİNİ GÖREN TEK..., PDK, İZSAL, UZEL VE ŞAHSUVAR İŞÇİLERİ, YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER UNILEVER-BAKER İŞÇİLERİNİN YARDIMINA KOŞTULAR.

Nakliyat-İş'in görevlileri her türlü yasal haktan da, anında yararlanarak, grevcilerin durumunu daha da güçlendirdiler. Savcılıktan grevci işçilerin yerine adam alınamayacağına dair yazı getirildi. Polisler bu durum karşısında çaresiz kalıp, paniğe uğradılar

Patronlar boyunları bükük bir vaziyette yeniden çıkıp geldiler. "Bütün şartları kabul ediyoruz, yeter ki, grevi kaldırın" dediler. Sözlü vaadler geri çevrildi. Sendikacılar "Polisin gölgesinde görüşmeyiz" dediler. Grevi kırmaya gelen polisler çekilip gitmek zorunda kaldı.

İşçilerin kararlı mücadelesi sonunda Nakliyat-İş ile Unilever arasında her işçi adına 16 Mart Salı günü anlaşma imzalandı. Tonculaların kazandıkları haklar şunlardır:

1. Toncular, Türkiye Gıda-İş Sendikasının yaptığı eski toplu sözleşmenin bütün haklarından aynen yararlanacaklardır.

2. Tonculaın şimdiye kadar ödenmeyen bütün ücretli izin yövmiyelerinin toplamı nakit olarak ödendi. 15 yıllık bir işçinin eline nakit olarak 157 bin beşyüz lira, bir yıllık işçinin de eline on bin beşyüz lira geçti. Askere gidecek olanlara da ayrıca hakları olan 10 biner lira ödendi.

Unilever'deki bu mücadelede, işçiler taleplerinin hemen hemen tamamını kabul ettirmeyi başarmışlardır. Bu mücadele; işçilerin birliğini, sendikacılar için de sınıf mücadelesine kendini adamış kişilerin bulunmasının, grevin şartlarının doğru bir biçimde tespit edilmesinin önemini ortaya koymuştur. Bu şartlar bir araya getirildiğinde, Unilever gibi dünya çapında bir tekelin patronlarını bile dize getirebilmek mümkündür. Gene bu mücadele zor anlarda işçi düşmanlarının gerçek yüzlerini ortaya çıkarmıştır. Dedikleri laflar ne olursa olsun, Türkiye Gıda İş temsilcisi Yüksel Ergen gibileri, işçilerle patronların mücadelesi kızıştığında hangi sınıfın adamları olduklarını ortaya koymakta, işçilerin sendika ağalarına karşı kinini bilemektedir. Disk'in dev sendikal kuruluşlarında - işçiler sendika yönetimine - mücadelesi başarıya ulaştığında, ne gibi büyük zaferler kazanılacağı gün gibi ortadadır.

KAHROLSUN PATRON UŞAĞI SENDİKA AĞALARI.
YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
YENİ YENİ UNILEVER ZAFERLERİ İÇİN İLERİ!

Aksu'da Mücadele

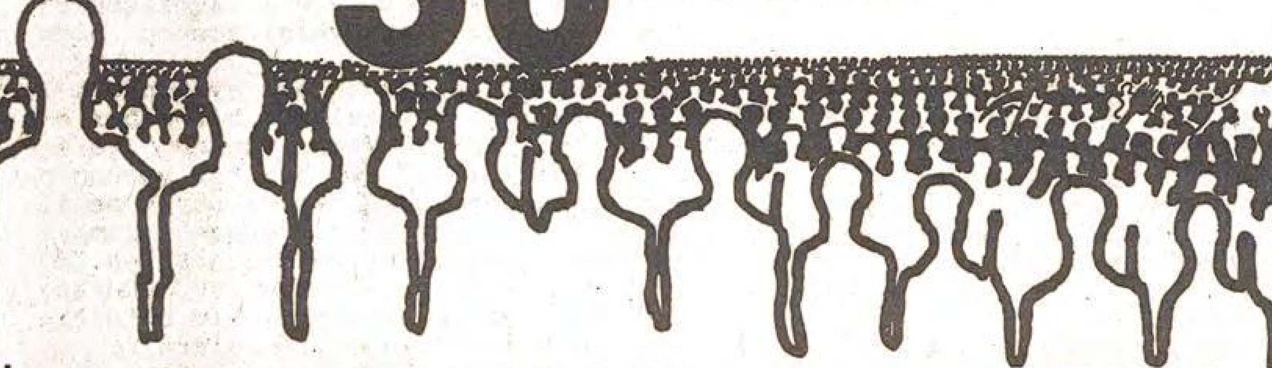
Ba.ta.2.sh.

TEMSİLCİLERİN SENDİKA TARAFINDAN ATANMASINA KARŞI ÇIKMALIYIZ.

Bir de şu mesele var: Biz işyerindeki sendika temsilcilerinin işçiler tarafından seçilmesini mutlaka sağlamalıyız. Bizde temsilciler sendika tarafından, yukarıdan atanıyor. Ve bu adamlar, sendika ağalarının kontrolünde olduklarından işçiye karşı bir tavır takınıyorlar. Biraz sıkıştırıldıklarında ise, "size ne, bizi siz mi seçtiniz?", "Biz karar veren değil, tatbikçiyiz", "Biz işçi-işveren arasında bir köprüyüz, köprü bağlarını sağlarız" diyebiliyorlar. İşçi arkadaşlar, sendika ağalarından gelen temsili tekliflerini kabul etmemelidirler. Bunun için seçim istemelidirler.

Direnişimiz bizim için çok önemli idi. Bu hareket "24 senelik AKSU tarihinde görülmemiş bir olay" dı. Birlik ve birlikte mücadelenin sonuçlarını alamadıksa da önemli dersler edindik. Tecrübe kazandık. Şimdi kendi gücümüze olan güvenimiz eskisine oranla çok fazla. Fabrikamızdaki "AKSU'da birlik olmaz", "Kardeşim bunların hepsi çoluk-çocuk, bunlarla yola çıkılır mı?" sözleri, yerini "AKSU işçisi uyanıyor" gibi sözlere bıraktı. Aslında mücadelemiz daha yeni başlıyor. Nasıl mücadele etmemiz gerektiğini öğreniyor ve öğrendikçe daha ileri mücadele biçimlerine hazırlanıyoruz. Şimdi kazandıklarımızdan çok daha fazlasını mutlaka alacağız. Şuna kesinlikle inanıyoruz ki; halkların devrim, milletlerin kurtuluş, ülkelerin bağımsızlık istediği çağımızda AKSU işçileri de, Türkiye işçi sınıfının küçük bir parçası olarak üzerine düşen görevi en iyi bir şekilde yerine getirecektir.

AKSU'DAN BİR İŞÇİ

Eskişehir

Ba.ta.1.sh.

isteyen öğrenciler çok bitkin ve yorgun bir haldeydiler. Bizler bu öğrencilere yardım etmek istemiştik. Hatta bizden başka, orada muayene olmaya gelen işçi aileleri ve işçilerde yardım etmek istediler. Çünkü biz işçiler devrimci öğrencilerin artık ne yapmak istediklerini artık gayet iyi biliyorduk.

Ama ne oldu?

Faşist komando-polis ve başhekim işbirliği yaparak dunyanın her yerinde geçirli olan yukardaki ilkeyi çiğnediler:

POLİSLER HASTANEYİ STENLERLE BASTILAR

Otomatik silahlarla hastaneye dalan polisler, devrimci öğrencileri hepimizin gözü önünde coplarıyla, tekme ve yumruklarla döverek arabalarına bindirdiler. Bu arada, hastaneye silahla girmenin yasak olduğunu söyleyen bir doktora da hakaret ederek "bizim başhekimden iznimiz vardır, sen kim oluyorsun" gibi sözler sarfettiler.

Öğrencilerden başka, bir de emekçi bir kadını, ite-kaka, küfür ederek arabalarına bindirip götürdüler. Çünkü o kadın bir devrimciye muayene kartını vererek saklamak istemişti.

Şimdi, bizler, tüm işçi sınıfımıza, yoksul köylülere, ezilen emekçi halkımıza sesleniyoruz:

Bu tür baskı, zulüm işkence ve sindirme politikaları bizleri sindiremiyecek, işçi-köylü ve devrimci gençlik ittifakının gerçekleşmesini engelleyemiyecektir.

Bir gün gelecek, ülkemizde mutlaka Halk demokrasisi kurulacaktır. Bu yolda ölen tüm devrimcileri saygıyla anıyoruz. Halkımızı devrimci saflara çağırıyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN, EMPERYALİZM VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ!
CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLALIM!
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ MÜCADELESİ
YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ

ESKİŞEHİR SİGORTA
HASTANESİNDEN
17 İŞÇİ VE HEMŞİRE

Haftalık Gazete
* *Sahibi: M.Zeki GÜMÜŞEL*
* *Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ*
* *Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-ISTANBUL*
* *Yazışma Adresi: P.K. 1107 Sirkeci-ISTANBUL*
* *Abone Şartları: Yurtiçi yıllık: 125.- TL. Altı aylık: 65.- TL. Yurtdışı yıllık: 200.- TL. Altı aylık: 100.- TL.*
* *İlan Şartları: Santimi 30.- TL.*
* *Dizgi: OLİMPİYAT IBM Dizgi Bürosu*
* *Baskı: Saygı Reklam ve Matbaacılık*
* *Ist. Dağıtım: Tür-Da*
* *Ank. Dağıtım: Fikri Nigiş*
* *Ege Dağıtım: Orhan Özşişman*

HALKIN KURTULUŞU